

உ

சிவமயம்

சிவசண்முக மெய்கூனான தேசிகன் திருவடி வாழ்க.

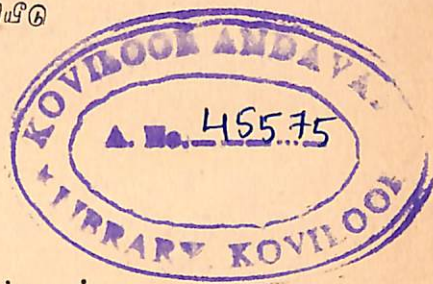
அவிநாசிநாதர்

தோத்திரக் கொத்து

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

யூமத் ஞானியார் சுவாமிகள் மடாலய

வெளியீடு

சாது அச்சுக்கூடம்,

இராயப்பேட்டை,

சென்னை.

1939

உ

இக் கொத்தில் அடங்கியவை

-
1. நெஞ்சுவிடு தூது.
 2. சிகாமணிப் பதிகம்.
 3. அபிதேகமாலை.
 4. அட்டகம்.
 5. மங்களம்.

உ

சிறப்புப் பாடிரம்

அய்யன் றிருக்கோவ லாறுமுக தேசிகன்மேற்
றுய்யதமிழ் நெஞ்சுவிடு தூதுரைத்தான்—றையலிடம்
மன்னும் பரமன் மலர்த்தா ளிதயமதி
லுன்னுமவி நாசியை யனோர்ந்து.

அஞ்சுமுக மோர்முகமா மாறுமுக தேசிகன்மே
னெஞ்சுவிடு தூதுரைத்தா னேரிலதா—வேஞ்சி
லவிநாசி நாத னடியிணையைப் போற்றப்
பவநாசம் போமே பறந்து.

இவ்விரண்டும் பழயன. அறையணிநல்லூர் மடம் சாந்த
சிவப்பிரகாச அய்யர் இயற்றியவை.

உ

நூலாசிரியர் சரிதச்சுருக்கம்

இந்நூலாசிரியர் கொங்குநாட்டில் அந்தியூரில் அவ் தரித்தனர். அவிநாசநாதர் என்னும் பிள்ளைத்திருநாமம் பெற்றனர். இளமையிலேயே தமிழிலக்கண இலக்கிய நூல்களையும் சைவ சித்தாந்த நூல்களையும் முறையே கற்றுத் தெளிந்தனர். துறவடைந்தனர். தாம்பிரவேணியில் அன்பர் அமைத்த ஒடுக்கத்தில் வசித்தனர். தரிசனத்தினிமித்தம் தில்லையம்பதி வந்தனர். தாண்டவமூர்த்தியைத் தரிசித்து வந்தனர். ஞானாசாரியரைக் காணவும் அவரடிகளைத் தம் முடிசூடவும் ஞானோபதேசம் பெறவும் சிவாநுபவ சுவாநுபூதி பெறவும் கருதி எந்நாள் வாய்க்குமோ எனக்கவலையடைந்தனர். வேதபுரியினின்று அங்கு வந்திருந்த சிற்றம் பலப்பத்தர் என்பார் இவரைக்கண்டு இவர்பாலுள்ள கல்வி முதலியவற்றைத் தெரிந்து தம்மூர்க்கு வரல் வேண்டுமென வேண்டினர். இவரும் இசைந்தனர். சிவிகையிலெழுந்தருளுவித்து வேதபுரிக்கு அழைத்துச் சென்றனர். சிற்றம்பலப்பத்தர் முதலிய அன்பர்கள் அவ்வூரவர் செய்வித்த மடத்தில் வசித்து, வேண்டும்அன்பர்கட்கு வேண்டுவன போதித்து, வந்தனர். அக்காலத்தில் ஒருநாள் அவ்வூரில் திருக்கோவலூர் ஞானாசாரியர் அடியார்களுள்ளொருவர் தம்மை மறந்து அருள்வசமாயின உண்மையநுபவத்தைச் சில குறிப்பாலறிந்து திருக்கோவலூர்க்குச் சென்று ஞானாசாரியரைத் தரிசித்து நிசலிங்காங்க சம்பந்தம் பெறவும் ஞானோபாய

சாதனை பெறவும் தமக்குள்ள விருப்பத்தை அறிவித்தனர். ஆசாரிய சுவாமிகளும் மூவகைத் தீக்கையையும் முறையே செய்து, ஞானோபாய சாதனையை வருவித்தனர். தமது ஞான மதலைகளுள் சிறந்த பூங்கோட்டு அம்பலவாண அடிகளிடத்தும் சம்பூரணப் பிரகாச அடிகளிடத்தும் உடனிருக்கச் செய்து அவ்வப்போது வரும் அறிவு தூல்களின் ஐயங்களை யகற்றுவித்தனர். ஞானோபாய சாதனையி லிருத்தினர். இவர்களும் அங்ஙனே பழகி ஐயம் போக்கிச் சாதனையிலமர்ந்தனர். சாத்தியராயினர். பின் நெஞ்சுவிடு தூது முதலிய தோத்திரக் கொத்தாம் இதனை யியற்றினர். அம்பலவாண முனிவர்முதலியோரிடம் அறிவித்தனர். ஆசாரிய சுவாமிகள் சந்திதியில் அரங்கேற்றினர். ஆசாரிய ருளை யடைந்தனர். சிவகுன்றம், செஞ்சி, விருத்தாசல முதலிய இடங்களில் வசித்தனர். பன்னாஸிருந்து சிவலிங் கைக்யமாயினர்.

இதன் விரிவைத் திருக்கோவலூர் ஞானாசாரிய சுவாமி கள் சரிதத்தில் காணலாம்.

உ

சிவமயம்

சீவசண்முக மெய்ஞ்ஞான தேசிகன் திருவடி வாழ்க

நெஞ்சுவிடு தூது

காப்பு

செந்தமிழா லாறுமுக தேசிகன்மே நெஞ்சுவிடு
சந்துரைக்கச் சொற்பொருளுந் தப்பாமல்—வந்துதவ
வஞ்சமுகன் றந்தபெரி யானைக் கணபதியின்
கஞ்சமலர்ச் செஞ்சரணே காப்பு

நூல்

பூமேவு மங்கைவளர் பொற்பார் மருமனும்வெண்
காமேவு நாவிற் கடவுளுமுன்—நாமேவும்
வெண்பிறைக்கோட்டேனமுடன்மென்சிறைச்சூட்டோதிமமா
மண்பறித்துமேலுயரும்வான்பறந்துங்—கண்பறித்த [ம்
காலுந் திருமுடியுங் கண்டறியாக் காரணனென்
ருலு மடியார்க் கணிமையான்—சீலமுட
னிந்திரனும் வானத் திமையோ ரிருடிகளுஞ்
சந்திரருஞ் சூரியருஞ் சாரணருந்—தந்திரியாற்
ரு கானமியற் றுங்கருட கந்தருவ ரும்பழையோ
ரீனமிலாச் சித்த ரியக்கருட—னேனையரு
மேகமே யெங்கு மிடனின்றி யேநிறைவாம்
போகமே சிற்சொருப பூரணமே—மோகமிலா

நித்தியமே சத்தே நிரவதிக ஞானமே
 சுத்த கிராதார சூக்குமமே—மெத்தும்
 பரம வொளியே பரவெளியே மேலாந்
 திரமருவு சின்மயமே சித்தே—யுரமருவுந்
 தற்பரம மான தனிப்பொருளே தன்மயமாஞ்
 சிற்பரம மான சிவமயமே—பொற்புவள

க௦ ரானந்தத் தேனே யதிமதுரத் திங்கனியே
 மோனந்த மான முழுமுதலே—ஞான
 வருவே யருவே யுபயமே யொல்காத்
 திருவே சயவென்று தேடிப்—பெருநாளும்
 போற்றியுங் காணப் புனிதனா ரென்பிறவி
 மாற்றி யருளும் வகைகினைந்து—சீற்றப்
 படநா கமுநதியும் பான்மதியுங் கோட்டுக்
 கடநாக வன்றோற் கலையு—மிடநாக
 வல்லியு மானு மழுவுங் களக்கறையும்
 வில்லுமிழும் வன்னி விழியுமறைத்—தெல்லையிலென்

கரு னூருடனே பேரு முருவு மொழித்தருளச்
 சீருடைய ஆருந் திருப்பெயரு—மோருருவுங்
 கொண்டிங்ஙன் வந்தருளங் கோமானென் சென்னிமி
 புண்டரிக பாதம் பொறித்திடுவோ—னண்டர்க் [சைப்
 கரிய சுகோததியி னாமுதை யன்புக்
 குரியவர்க்குத் தானுதவு மும்ப—னரியெனவே
 புன்னெறிக்க னாளும் புகுந்துசுழல் வன்மனத்தை
 நன்னெறியி னுய்க்கு நலத்தினுன்—றன்னிகரி
 லைந்து புலப்பகையை யஞ்சக் கரவாளாற்
 சிந்தத் தூர்க்குஞ் செயலினுன்—முந்தையியல்

உ௦ பெல்லா மொழித்து மெழிற்கா மனைவென்ற
 பொல்லாங்கு தீராப் புகழினான்—வில்லா
 ரழற்க நெணுத்துமடி யார்சஞ் சித்ததை
 விழித்தே யெரிக்கும் விழியா—நெழிக்கும்
 பவமுனிவர்க் கன் னுணர்த்தும் பான்மைபோலெற்குச்
 சிவமுணர்த்துஞ் சின்முத் திரையான்—றவர்விடுத்த
 வம்புலியின் றோன்மே லராவசைத்த பாவகம்போற்
 பம்புமிடை சேர்த்துதர பந்தனத்தா—னிம்பர்ப்
 பலசமயா தீத பரஞான வுண்மை
 நிலையகலா நிட்டையுள நித்தன்—சொலிலுயர்வா

உரு மிட்டலிங்கந் தன்னி விருவிழிவைத் துன்போதங்
 கெட்டிடச்செ யென்னக் கிளத்துவோ—னட்ட
 முறவே மலமு முயர்சுழுத்தி வந்தாற்
 செறிசித்த மொன்றே திகழு—மறமா
 மனமாதி நீங்குமதன் வாதனைதா னீங்கித்
 தனைநே ரதுதனையுஞ் சாற்றில்—வினைநேர்
 மருளுமனத் திற்போக வாதனையும் புத்திக்
 கருகுலக வாதனையு மாகித்—திரமாக
 வாங்காரந் தன்னி லருந்தேக வாதனையும்
 பாங்காய் மருவும் பகருமிவை—நீங்க

௩௦ நயிராக ஞானமுட னற்பதியின் பத்தி
 முயலுவா யென்றே மொழிவோன்—செயிரிலா
 வீடென் றதனான் மிகுபந் தமுமதனைக்
 கூடுவோ னுண்மையாற் கூறுயிரு—நாடுதற்குச்
 சத்தி யிலாமையினுற் றுன்கூட்டு வித்திடுமோ
 ரத்தனுள னென்றே யறைகுவோன்—பத்தத்

தனுவாதி நான்கிற் றனுமுன் னிரண்டும்
பினைமற் றயவிரண்டும் பேசுந்—றுனிமேவும்
யானென தாமிவ் விருஞ்செருக்கைத் தானறுப்போன்
ஞானியவ னென்றே நவிலுவோ—னீனக்

நடு கருத்தடங்கின் முத்தியது கையகலிற் கட்டென்
றுரைக்குந் தவஞ்சே ருரவோன்—றெரிக்குந்
தனியோ ரிடத்திற் றகைமையுறப் பத்ம
வினியா தனத்தி லிருந்தே—யனைதனிலு
மும்மைமடி யன்பார் முதல்வனரு ளாரியன்றன்
செம்மை யடியுளத்திற் சிந்தித்தே—மம்மரற்
சாம்பவியென் றோதுஞ் சமநோக்கத் தாற்பொறியின்
றாம்பினுழைந் தோடிச் சுழன்மனத்தை—யோம்பிச்
சகமுகத்திற் செல்லாமற் சாதனையாற் பைய
வகமுகத்தே யாக்கென் றறைவோன்—புகலு

சுடு மவத்தைமு வைந்தா மவற்றினீ ரைந்து
பவத்தைக் கொடுக்குமவை பாற்றிச்—சிவத்தைக்
கொடுக்குஞ் சமநிலையைக் கூடுதற்கு முன்ன
ரடுக்குங் குறிகள்சொலி னுங்கே—மடுக்கும்
புருவ நடுவட் பொருந்துங்கோ தண்டத்
துரிமைதரு நாதங்க ளோங்கிப்—பெரிய
மணிகடலி யானை வளைவண்டு தும்பி
யணிபேரி மேகமுடன் யாமுந்—திணிசுழலோ
டையிரண்டு நாத மடைவி னெவித்ததற்பின்
றுய்ய தரிசனையுந் தோன்றுமால்—செய்ய

சுடு சுடருடுமின் சூரியனுஞ் சோமனுட னென்பான்
படுமணியி னன்னிறமும் பண்பாய்த்—திடமுறவே

காணுமிதந் தற்போதக் காட்சியிது தான்கழன்று
 பூணு திரிபுடியும் போனதாம்—பேணுமிதந்
 கப்பா லருளை யழகு பெறத்தரிசித்
 தொப்பி லதுவே யுயர்தனுவாய்ச்—செப்புமது
 தானுங் கழன்ற தனிச்சிவத்தைத் தான்றரிசித்
 தான முடிவை யறையுங்கான்—மோனமதாய்த்
 தற்போத மற்றுத் தனிப்பரம கேவலமாய்ச்
 சிற்போத சித்துருவாய்ச் சின்மயமாய்ப்—பொற்பாக

௫௦ வெங்குஞ் சிவமயமா யெங்குந் திருநடமா
 யெங்குமது தானு யிருப்பதாய்ச்—சங்கையற்ற
 வீடுமிது வாயிதற்கு மேலுமொரு வீடிலதா
 யீடு சமனதிக மில்லாதாய்ப்—பாடுபெறச்
 சும்மா விருக்குஞ் சுகமுமிதென் றூலின்கீ
 மெம்மான் முனிவர்க் கியம்புமிதைத்—தம்மா
 லுழைத்தவர்க்கே யல்லா துழையாமல் வீணிற்
 கழப்பினர்க் கெக்காலுங் கைகூடா—துழைத்தரிய
 வீடுறுவா யீது மிகவருத்த மேலுனக்குக்
 கூடும் வகையதனைக் கூறுதுங்கே—ஓடரிய

௫௫ வாதி மலமு மகன்றுதனி யாருயிரு
 நீதியுட னுப்ப ணிலாவவே—வோதரிய
 வாசி யிருபாலும் வயங்கு மனுவதனை
 யோசையுற மானதத்தி லுச்சரிக்கத்—தேசவள
 ரந்தநிலை தானு மகங்கை யுறுங்கனிபோல்
 வந்துறுமென் றோது மலர்வாயான்—சிந்தைதனக்
 கெட்டாப் பதியி னெழுத்தையொரு முன்னிலையால்
 விட்டிடுதி யென்றே விளம்புவோன்—சிட்டர்

மருவு மருணை மலைக்குகையின் மேவு
மருணமசி வாயலிங்க வம்மான்—கருணையெனு

௬௦ மாதிர்த்தன் றுனுதய மாகி விளங்குமொரு
சோதிக் கிரியென்னுந் தோற்றத்தான்—சீதப்
புணரிதனி லோடிப் புகுந்திலதாய்க் காலா
லணிசிகரந் தானிறு தாகிப்—பணியாற்
கடைபடா தாகிக் கடமுனியான் மண்ணி
னிடையின் மறைந்திலதா யீறற்—றடையுறவே
யென்றுமிரு பாலு மெழிலார் பொறையருவி
மன்றுறவே தூங்கி மருவினர்க்குக்—குன்றாத
வாழ்வுதவு சிந்தா மணியினுட னைந்தருவுந்
தாழ்வுபடா தென்றுந் தலைப்பெய்து—சூழ

௬௧ வளத்தற் கரிய வளவுமெவ ரேனுந்
தூளக்கரிய தன்னிலையிற் றேன்றிக்—கொளக்குறைவி
லாத பெருவளனு மாறாம னின்றிலகு
நீதியரு ளென்னு நெடுங்கிரியான்—கோதிலொரு
செய்ய வறிவின் செழுங்கிரியின் மீதெழுந்து
வெய்ய வினையின்மர வேரகழ்ந்தே—மைய
றரும்பிறவி வன்கரையைச் சாடியோங் காரப்
பெருஞ்சுழிக டாஞ்சுழித்துப் பேர்ந்தே—சுருங்கா
வெகுளியெனும் பாலைதனின் மேவிவெப்ப மாற்றிப்
பகுதியெனு முல்லையின்கட் பாய்ந்தே—யகமருவுந்

௭௦ தீயபொறி யாயர் செயுந்தொழிலைத் தானகற்றி
நேயருள மென்னு நெடுமருதம்—போயங்
குரியசிவ போகத் துயர்வினைவு செய்வித்
தரியவினை நெய்த லடுத்தே—பெரிய

புலவொழித்து நாளும் புணர்ப்பதிய தாகு
முலைவில்கட லோடுறவா யுற்றே—யலகிலா
மோனந்த மான முழுநீர்மை பெற்றுடைய
வானந்த மென்பதோ ராறுடையான்—ஞானம்
புணர்பவர்க்கல் லாது புணராத பேர்க்கு
நணுகரிய நாதாந்த நாட—னுணர்வரிய

எரு நல்ல சிவதரும நாடோறுந் தானியற்றிக் [ரிய
கொல்தொழின்முன் னைந்தின் குணமகற்றி—வெல்ல
காமம் வெகுளி மயக்கமிவை தாங்கடிந்தோர்
தாமருவுஞ் சுத்தத் தனிநகரான்—கோமளமாய்த்
துன்னு மதுரச் சுவைநறவந் தானொழுகப்
பன்னன்ப ராமரிகள் பாண்மிழற்றக்—கொன்னே
வழுச்சொன் மலர்கண் மருவா தகற்றி
விழுச்சொன் முகைகொடுவாய் விண்டே—யொழுக்கமுற
வாதரவ தாகு மணிநார்கொண் டொண்புலவோர்
தீதின வாசுஞ் செழுங்கரத்தாற்—கோதிலாப்

அ௦ பூமாலை தான்றொடுக்கும் பொற்பெனவே தாந்தொ
பாமாலை சாத்தும் பணைப்புயத்தா—னேமமிகு [டுத்த
நல்லன்ப ருள்ளமெனு நற்சாலை நின்றெழுந்து
செல்பவன னென்னுஞ் செழுங்குரத்தாற்—புல்லு
மனவேகந் தானடங்க வாரமுதம் வாயிற்
புனலாம் விலாழி பொழிய—மனுவினுய
ரன்னப் பெயர்கொள் ளரியமனு வோசையாற்
றுன்ன முழங்கிச் சுழிநையெனு—நன்மறுகி
னாடுபுகுந் தாதார வோரா றெயில்கடந்து
சேடுயர்மீ தானத் திகழ்வெளியிற்—பாடுறவே

அநு தேசபெற வென்றுந் திருநடனஞ் செய்யுமொரு
 வாசியெனும் பேர்கொள்ளும் வாசியான்—பாசத்
 தொடரறுத்துத் தத்துவமார் துன்னலரை மாட்டி
 யடர்கற் பனையெயிறுள் ளாக்கித்—திடமாகக்
 கத்துஞ் சமயக் கடல்கலக்கித் தற்போத
 மெத்துங் கவள விதமயின்றே—சித்தத்
 தறியிடறிக் கன்மத் தனிப்பரியைச் சாய்த்துப்
 பொறிநிழலைச் சீறியடல் பொங்க—வறியாமை
 யென்னு மிகல்பா கெறிந்துமத வேள்கையுறுங்
 கன்னன் முறித்துக் கடுங்கோபந்—துன்னு

கூ௦ மதமா விடும்பையுடன் மாச்சரிய லோப
 விதமாம் பொழில்சுதைய வீட்டிச்—சுதைவிலா
 மத்தகங்க ளோரிரண்டு மல்குவிந்து நாதமாய்ச்
 சத்துச்சித் தானந்தந் தானமதாய்ப்—பத்தி
 வயிராக்கி யஞ்செவியாய் மன்னுங் கலை
 ளுயரு முகபடமா யோங்கச்—செயிரிலா
 நற்கிரியா யோக நயனமதாய் வாக்கொருநான்
 கெற்குலவு கோடா யிலங்கவே—சொற்றுவித
 மத்துவிதந் தானே யடர்துதிக்கை யாகவே
 மெத்துபரி பூரணமே மேனியாய்—முத்திதரு

கூரு சாதனசம் பத்தென்று சாற்றுஞ் சதுட்டயங்கள்
 பாதமொரு நான்கின் படிவமா—யோது
 நிகரில் பிரணவமே நீள்வால தாகப்
 பகருறுப்பு யாவும் படைத்தே—தகவுறவே
 நாடுமறை யாகமமா நன்மணிக ளும்மருங்கி
 லாடவரு மாஞான வாணையான்—சேடுயரு

முத்தி யடையுமின்ப முன்னினோர் வாருமின்பப்
புத்தியிலா தோரகலப் போமினெனப்—பத்திகொடு
தானழைத்துப் போக்குவபோற்றாளுடல்செய்யுமொ
பானிறவெண் வாய்மைப் பதாகையா—னீனமிகு[ரு

க00 மந்தக் கரண வசணம் பதைப்பொடுங்கப்
பந்தப் பிறவிப் பகைகலங்கச்—சந்ததமு
மோதமென வார்க்கு மொண்குளத்து முன்றிலிடை
நீதிதரு நாத நெடுமுரசான்—நீதி
லடியவர்க்கு மைய லருங்காம லோபங்
கொடிய புலன்கரணங் தோப—மடியிவைகள்
பூணிடா தஞ்சப் பொருவினொரு வார்த்தையெனு
மாணை நடாத்து மருளரசு—மாணப்
பரவடியர்க் காகப் பரமசிவன் றானே
நரவடிவு கொண்டதற்கு நாமந்—திரமருவும்

க0௫ பூவுலகோர் நாணும் போற்றவரு மாறுமுக
தேவனெனுஞ் செல்வத் திருப்பெயரா—னாவலுடன்
மானததீர்த் தம்படிந்து வண்பவள வெற்பின்மிசைப்
பானிலவின் சோதி படிவதையொத்—தூனமிலா
நீற்றினைநல் லாகமஞ்சேர் நீதியுட னேயெடுத்து
மேற்றிகழ வெங்கும் வியந்தணிந்—தேற்றமிகும்
பொற்றருவி ழென்னப் பொலியுஞ் சடாமவுலி
விற்பொலியக் கைபுனைந்து மேவவே—வெற்பரவு
மாதவன்செம் பொன்னாச லாடுதல்போற் கண்மணி
காதிலணி யெங்குங் கதிர்வீசப்—போத [சேர்

கக0 வுயிர்க்குயிரா யெங்கு மொளிர் பரம லிங்கம்
வியப்பினுடன் மார்பில் விளங்க—நயப்பாக

வேறு பலவணிகண் மெய்க்கணிவ தன்றியே
 பேறிலையென் றிம்மணியைப் பேசுகினு—மீறிவிதைக்
 கையாற் றொடினுங் கதிதருமென் றக்கமணி
 மெய்யாரத் தாங்கி விருப்போடு—மொய்யொளிசே
 ரங்குட்டத் தோடு மணிவசவ மோதிரமுஞ்
 செங்கை விரலதனிற் சேர்த்தியே—துங்கமிசு
 மேமகிரி மீதி லெழிற்செக்கர் சூழ்ந்ததெனக்
 காமர்செஞ்சே ழாட்டுங் கலையிடையிற்—சேமமுற

ககடு நன்குபெற வேயசைத்து நாடுபத வாரிசத்தின்
 மென்சுரும்பு வீழ்ந்து மிழ்ந்துவபோற்—பொன்பிறங்கும்
 வீரமணி வெண்டயமு மேல்விளங்க வேபுனைந்து
 சீர்மருவச் சித்திரித்துச் செய்ததற்பின்—பூணமாம்
 போதகத்தின் மீதிவரந்து போதுமது போதுதனி
 னுதனிரு பாத நயப்போரு—மேதில்
 விரிசடையர் முண்டிதத்தார் மென்கேசத் தாரும்
 புரியுஞ் சடாமவுலிப் பொற்பார்—திருநீற்று
 லுத்தூ ளைம்புரிவோ ரொண்புண் டரம்விதியின்
 மத்தகத்தின் வாய்ப்ப வனைந்துவோர்—முத்திதரு

கஉடு கண்டிகையின் கோவைக் கலனணிவோ ரஞ்செழுத்தைத்
 தண்டாம லுச்சரிக்குந் தன்மையோர்—வண்டுபடப்
 பேரதுதகங் கந்தம் புகையொளிகொண் டன்பினொடு
 நாதனடிப் பூசை நயப்போருஞ்—சீதப்
 புனலருள தாகப் பொருவினுப சாந்தங்
 கனசந்த மாகக் கருது—மினமலரு
 மிந்திரிய மாக வெழிலுடம்பு நற்புகையா
 முந்துகருத் தேயொளியா முன்னவனைப்—புந்தியுறப்

பூசித்துத் தன்னைப் பொருந்தவே தானருத்தி
நேசித்து நிற்கு நினைவோரு—மாசற்ற

கஉரு சங்கமத்துக் கொண்பொருளைச் சங்கரற்கு நன்மனத்தைப்
பொங்குமரு ளாரியற்குப் பொய்த்தனுவை—யிங்கிதமா
வொப்பித்துத் தானவற்றி லொன்றாமலெப்போதுந்
தப்பறவே நிற்குந் தகவோருஞ்—செப்பும்
விழுங்கல் பருகலுடன் மெல்ல லுரிஞ்ச
லொழுங்குவையி லேதுறினு மோர்ந்தே—பழங்கணற
வாசார மாதிரிவற் கற்பித்துச் சேடமுண்டு
பாசவினை சாடுகின்ற பண்பினரு—நீசப்
பொறிவழியி னைம்புலனும் போகா துளத்தை
நிறைபொருளின் கண்ணே நிறுவி—மறைபுகலுஞ்

கங்ஊ சோகம்பா வித்தே தொழிலற்றுப் போகமுடன்
மோகமற நிற்கு முதல்வோரும்—பாகமுட
னுள்ளும் புறம்பு மொருதன்மைத் தாயிடவே
கொள்ளு மறிவின் குணத்தோரும்—விள்ளுமிடத்
தெல்லாஞ் சிவன்செயலென் றெண்ணியெது வந்தி
மொல்காம நிற்கு முரவோரு—நல்ல [டினு
யுடுக்கைவெண் கோவணமா வொண்பலியே
படுக்கைநில னாகப் பயில்வோர்—நடக்கு [யூணப்
மிரவும் பகலு மிலாவிடத்தி னாளும்
விரவியே நின்றிடுநன் மேலோர்—திரமாய்

கங்ரு விழித்திருந்து தூங்கியே வீடாத விற்ப
முழித்திருக்கு ஞான முதல்வோர்—பழிப்பில்லா
ஞானமுடன் ஞெயமுயர் ஞாதுருவென் றோதியிடு
மீனமிகு முச்சுட் டிகந்தேபின்—நூனமறு

முன்மனா னந்தத் தொளிர்நின் மலாதீதத்
தன்மை விளங்குந் தகவோரு—நன்மனத்திற்
பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்று விடற்கென்றே—நற்றவஞ்சேர்
வன்னுவப்பே ரெங்கோன்சொல் வாய்மைவழு வாதிறைவன்
விள்ளரிய பற்றினையே மேற்கொண்டு—தள்ளரிய

கச௦ மாடடிமை காணியுடன் மாடுமனை யாதியெல்லாம்
வீடுதுற வோர்மலின மில்லாதோர்—பாடுபெற
யாமெய்யாக் கண்டவற்று எல்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிறவென்னும்—தூய்மைதரு
சொற்கொண்டு சத்தியத்தின் றாயநெறி கோடாம
னிற்குந் தவஞான நீதியோ—ரற்கா
வியல்பாகு நோன்பிற்கொன் நின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்தென்—றுயர்தவத்தோ
ரோது மொழியை யுணர்ந்தேசற் றேதேனுந்
திதில்பற் நில்லாத் திறமையோர்—மாதவத்தா

கச௧ லோங்கு மடியா ருவப்பினுட னஞ்சலியாப்
பாங்கர் மருவிப் பலரீண்ட—வேங்கு
மிடறோடு தோல்கஞ்ச மென்னரம்புந் தூம்பு
மடன்மாரன் பேரியென வார்ப்பத்—தடமாரு
மண்ட முழுது மணுவிற் சிறிதாகக்
கொண்ட பெருமைக் குணன்வந்தான்—ரெண்டர்
பவவேலை யேறப் பதப்புணையைத் தந்தாள்
தவசீலர் போற்றுந் தகைவந்தா—னவமாக
வங்கையினெல் லிக்கனிபோ லஞ்செழுத்தி னுண்மையினை
யிங்கெனக்குக் காட்டு மிறைவந்தான்—சங்கையறக்

கரு௦ கூற்றுவன்செங் கைத்தொழிலுங் கோக னகன்றொழிலு
மாற்றுவிக்குஞ் செம்பொன் மலைவந்தான்—சாற்றரிய
வுண்ணு ரமுதத் துயர்தீஞ் சுவையெனவென்
கண்ணு ரமுதக் கடல்வந்தான்—மண்ணோர்கட்
கேழு பிறவியெனு மில்லாமை நீங்கவருள்
வாழ்வுதவு சிந்தா மணிவந்தான்—கீழாகு
மென்னைக் கொடையாக்கொண்டின்புடனெயென்றனக்குத்
தன்னைக் கொடைநேர் தகைவந்தான்—பொன்னவிருந்
தாட்டா மரையென் றலைக்கணிந்து தண்ணளியா
லாட்டான்கொண் டாளுமயன்வந்தான்—வேட்டோர்க்குப்

கருரு பத்தி நெறியைப் பணித்துத் தனிப்பரம
முத்திநெறி காட்டு முதல்வந்தான்—பத்தர்க்
கறைகூவி வீடருளு மாறுமுக னெங்க
ளிறையவன்வந் தான்வந்தா னென்றே—திறமாக
ஆதந் திருச்சின்ன வோதை யமுதுலகோர்
தீதில்செவி யுண்டுமிகத் தேக்கிடவே—காதலுடன்
வேணிநதி நாமிருந்த வேணியிது வோவென்று
காணுமுறை போல்வெண் கவரியெழப்—பூணு
மரவு மிவருறுவ ரானதுபோற் றுணும்
விரவால வட்டமாய் வீசச்—சிரமார்

கக௦ குறைமதியு நம்மையிவர் கொள்ளாரென் றெண்ணி
கிறைமதிய மாகிவந்து நேர்ந்தே—யிறையவன்முன்
னேருற் றிலங்கா வெதிர்ந்ததென வெண்டவள
முரித் தனிக்கவிகை முன்னிழற்ற—வோருமவர்
வெற்றிக்கு நாமலது வேறிலையென் றேயிடபக்
கொற்றக் கொடியின் குழாமாடப்—பெற்றிமிகுங்

காமாரி யாரியனாங் காரணங்கண் டேபுலவோர்
பூமாரி யெங்கும் பொழியவே—தோமிலா
முத்திக்கு வித்தே முதுஞான வார்கலியிற்
றித்தித் தெழுந்தசுவைத் தெள்ளமுதே—சுத்தமிகு

கசுரு ஞான சிகாமணியே நற்கருணை வாரிதியே
பூனமிலா ஞான வொளிவிளக்கே—கானச்
சுருதிப் பொருண்முடிவைச் சொல்லாமற் சொல்
கருதற் கரியபெருங் கற்பே—சரதமுள [லுங்
கோவே புகழென்னுங் குன்றமே யாறுமுக
தேவே யெனவந் திகர் துதிப்ப—வாவலுடன்
மாமகர தோரணமு மாளிகையுஞ் சூளிகையும்
பூமகளு நாளும் பொலிவெய்துங்—கோமருகிற்
பண்டைத் தமமொழித்துப் பண்பாற் றமியனையாட்
கொண்டருளு மாறுமுக கோமானு-மெண்டகையா

கஎ0 னிந்திரனு மாலயனு மேனையருங் கண்டுவந்து
புந்திமகி மும்பவனி போந்தருளச்—சிந்தைநெகிழ்
சத்திநி பாதத் தனிப்பருவ முற்றார்கள்
சித்தமகிழ்ந் தேதெருவிற் சென்றொளிர-முத்தழலோ
ரேவுங் கடமாவி னீருரியு மான்மழுவுந்
தாவுந் திரையாறுந் தண்மதியு—மோவ
வொளித்தருளி வந்தருளு முத்தமனைச் சிந்தை
தெளித்தபர தேசிகனைத் தேவை—யளிக்கு
மருளா கரனை யரும்பவத்தி னாயேன்
மருளா வகைதேற்று மன்னைக்—குருபரனைத்
கஎரு தேனைக் கரும்பைச் செழும்பாகைத் திங்கனியை
வானத் தமுதையென்றன் மாதவத்தை—பூன

மலதிமிர் மோட மணிப்பிரபை வீசு
 மலரியைமேன் மேல்விளைக்கு மன்பை—யிலகொளிய
 மாணிக்க மாமணியை மாற்றுநிறைந் தேயொளிரு
 மாணிக் கனகத் தரும்பொருளைப்—பேணிநரை
 யாதரிக்குந் தண்ணளியை யாறுமுக தேசிகனைக்
 காதலுட னேயெதிரக் கண்டுவந்தேன்--பாத
 கமலந் தொழுதிடுவார் கண்காண வந்த
 வமலனிவ னென்றே யறைவார்—தமதுவிறி

கஅ௦ வெள்ளம் பொழிவார் விதிர்விதிர்த்திட் டார்வமுட
 னுள்ளநெகிழ்ந் தன்போ டிருகுவார்—விள்ளரிய
 வித்தகையைக் கண்டிடநா மேனையநாட் கண்முயன்ற
 வெத்தவத்தின் பேரே விதுவென்பார்—கைத்தலத்தின்
 மன்படைத்த நான்முகனார் மாமுகத்தி லேயிரண்டு
 கண்படைத்த நற்பயனே காணென்பார்—புண்படைத்த
 தோலெலும்பு மாலைபுடன் ரோன்றினரே யாயினிவர்
 மேலுமெவர் தாழ்விரும்பு வாரென்பார்—மாலிபந்தான்
 வேகநடை கற்றதுவு மென்னடைகல் லாததுவு
 மோகையுடன் காண்போர்த முழென்பார்—தாகமுடன்

கஅ௧ காணப் பொருத்தாழுங் காதலுட னல்லின்பம்
 பூணப் பொருத்தாதென் போற்றென்பார்—மாணவரு
 கண்பெற்ற பேறிதுபோற் காயமும்பெற் றேயிவரை
 நண்புற்றுக் கூடுவதெந் நாளென்பா—ரெண்பெற்
 நிவர்மெய்யிற் கூடா திடருழக்கு மிந்த
 வவமெய்யின் வாழ்வமையு மென்பா—ருவகையுடன்
 கூடுவது முண்டானுற் கூடிப் பிரிவதற்கோ
 ருடலோர் காலு முருதென்பார்—நாடுங்கா

லெங்கு மிவர்வடிவா யெம்மிடத்திற் கண்டதற்பின்
கங்குல்பகல் கண்டதில்லை காணென்பா—ரங்கம்

ககூ௦ புணர்ந்தா லிவரென்றும் புன்மையோ மென்று
முணர்ந்தெவர்தா மோதிவொ ரென்பா—ரிணங்கரிதாக்
கூறுமிவர் மேல்விருப்பங் கொண்டதற்பி னெஞ்சகமும்
வேறுதவ னைவிரும்பு மோவென்பார்—மாறிலிவ
ரெல்லோரும் போத வெளியேன்முன் னுளியற்று
நல்ல தவஞ்செலுத்த நண்ணியே—புல்லியசே
ரக்கரவங் கங்கை யணிமதியந் தானொளித்துச்
செக்கர் பொருவுந் திருச்சடையு—மிக்கனைமுன்
காய்ந்த வனற்கண் கரந்த திருதுதலின்
வாய்ந்ததிரி புண்டரஞ்சேர் மாவழகு—மேய்ந்த

ககூ௩ மதியா தவரை வரைந்தே கருணை
குதிகொ ளிருவிழியின் கோப்பு—மதிமதுர
வீணையோர்க் கன்றளித்த மெல்லியவண் காதினிடை
மாண விலகு மணிக்குழையும்—பேணு
மெயினனெச்சிற் றின்ற திழிவென்று நீத்த
கயிரவச்செவ் வாயின் கனிவும்—பயிலும்
பணிகண்ட வல்விடத்தைப் பாற்றிருத்தி ராக்க
மணிகண்டச் செவ்வி யழகுந்—தினிகொண்ட
வெண்டோண் மலையை யிகழ்ந்தே பனைத்தவிருந்
திண்டோ ளிரண்டின் றிருவழகுங்—கண்டோர்கட்

உ௦௦ கீனமிது வென்றமை யேனத்தோ டுங்கோடு
மான மறைத்த மணிமாப்பு—நானிலத்தோர்க்
கையந் தெளிய வயன்றலையைத் தானொளித்த [ய்ய
மொய்ம்மலர்க்கை தன்னிற்சின் முத்திரையும்—வெ

வுழுவையத னீத்த வுயர்மருங்கிற் கற்றோய்
 செழுமறுவை சேர்த்திடுமோர் சீரு—மழலனைய
 கூற்றனைமுன் வென்றதுவுங் கொற்றமன் நென்றதற்
 போற்றுமழ ருனும் புனையாம—லுற்றமிகு [குப்
 மாணவத்தைச் செற்றிடுமோ ராற்றலுக்கா கக்கழல்
 மாண வசைத்த மலர்ப்பதமும்—பேணவிரு [கண்

உரு கண்ணுங் களிகூரக் கண்டுதொழு தேயருகி
 யுண்ணினைவு தோன்ற துறுபோதி—லெண்ணரிய
 வன்பர்களே மாக்க வடியே னிறுமாக்க
 விற்பமுடன் பார்வை யெனக் களித்தான்—முன்பறியாக்
 காதலெனு மோர்நறவைக் கண்ணிறைய வேபருகி
 யோதரிய மாலுதிக் குள்ளானேன்—பேதையே
 னன்றுமுதல் யானு மணைவான் விருப்புற்றே
 னன்றிபுரி வாயெனது நன்னெஞ்சே—யுன்றனைப்போ
 னையேனுக் கியாவர்துணை நானிலத்தி னன்னெஞ்சே
 தாயும் பிதாவுந் தமருறவு—நீயே காண்

உக0 கண்ணுக் கிமைபோலுங் காயத்துக் காருயிர்போ
 னண்ணி யெனைப்பிரியா நாயகமே—யெண்ணி
 லசைவையேற் பந்த மசையாம னிற்க
 விசைவையே லின்பவீ டெய்து —நசையறவே
 யில்லுளோர் தம்மை யெழிற்றுறவ ராக்குவது
 மல்லற் றறவியரை மாலுறவே—யில்லறத்தோ
 டாக்குவதும் வேதா கமமுணர்த்து மெய்ஞ்ஞான
 நோக்குவது நின்னசைவி னுண்மையன்றோ —ஆக்கமுட
 னாதார சோதனையோ டட்டாங்க யோகியற்ற
 னீதான் வசமாகி நிற்கவன்றோ—வோதரிய

உகரு வென்றிக்குந் தோல்விக்கும் வீகைக்கு மோகைக்கு
 நன்றிக்கு மாண்மைக்கு நட்பிற்குங்—குன்றாத
 வண்மைக்குந் தண்மைக்கும் வாய்மைக்குந் தூய்மை
 முண்மைக்குஞ் செய்யு முதவிக்குங்—கண்ணூர் [க்கு
 குரவ னுணர்த்துநெறி கூடுதற்கு நெஞ்சே
 வுரியதுணை நீயல்லா துண்டோ—திருநாவ
 லூரன்மணி முத்தாற்றி னுய்த்தகன கக்குவையை
 யாளுர்க் குளத்தி னழைத்ததூஉ—மேராரும்
 வாக்கரையர் நற்கயிலை மாமலையைக் கண்டதொழ
 வாக்கமுடன் சென்றா றடைந்ததூஉ—நீக்கரிய

உஉ௦ வீடுபெறு சம்பந்தர் வெண்டிரைசேர் வையைதனி
 லேடெதி ரேற வெறிந்ததூஉம்—பிடுபெற
 வாதலு ரண்ணலுஞ்செவ் வாயுமை மாததனை
 யேதமறப் பேச விசைத்ததூஉ—மேதினியிற்
 பண்டைச் செருத்துணையார் பாராளு மன்மனையா
 டுண்டமிரு துண்டாத் துணித்ததூஉ—மண்டர்தொழும்
 வாயிலெனு நாயனார் மானதத்தா லேயரற்குக்
 கோயில்செய வுள்ளே குறித்ததூஉ—நேயமுடன்
 றண்ணப்பு மாமுடியார் தந்நயன லுறுகண்டு
 கண்ணப்பி வேடர் களித்ததூஉ—மெண்ணரிய

உஉரு வாலவாய்ச் சொக்கர்க் கணிசந்தைச் சாக்கியர்கள்
 சால விலக்கத் தரியாது—வாலறிவா
 றுங்கமிகு மூர்த்தியார் சூலிக்குப் பத்தியுட
 னங்கைந றுஞ் சாந்தா யறைத்ததூஉஞ்—சங்கரற்குப்
 பூசைசெயத் தண்டி புதியகடப் பாணிறைத்தே
 யாசையுட னிற்கு மவதரத்திற்—பேசவறிந்

தேதமுறக் காலா லிடறியிடக் கண்டளவிற்
 றுதையிரு தானைத் தடிந்ததூஉ—மீதன்றி
 மன்னா மலாயுதனம் மாதேவ ரோடுதொண்டர்
 பின்னமெனக் கையறைந்து பேசியதூஉ—முன்னாட்

உரு0 சிலாதர னுருஞ் சிலையருந்தி நீண
 ணிலாவுதவஞ் செய்திடுமோர் நீரு—முலாவு
 மரனன்பர்க் கன்ன மளிப்பான் பகலிற்
 பிரமைய ரென்னும் பெரியோ—னிரவினுடன்
 பன்னுபுகழ் விச்சலன்பாற் பண்டா ரமதனைத்துங்
 கன்னமிட்டுக் கொண்ட கடுந்திறலு—நன்முசுண்டி
 வந்த சவுண்டையரு மாய்ந்தவர் வஞ்சனையோ
 டந்தமிகு மாணை யழைத்ததூஉம்—பந்தமறுஞ்
 சங்கமமே நல்வசவன் றன்னுயிரென் றோதுமொழி
 யிங்கறியச் சங்கமத்தோ டேகியதூஉ—மங்கொர்தவர்

உரு0 வெம்மை விலங்காக வீணையோர்க் கீசாபஞ்
 சொம்மையர்கை யம்பாற் றொலைத்ததூஉ—மம்மைத்
 தத்சிமுனி விண்ணோர் தலைவனனி வேண்ட [யுற
 முதுகெலும்பைத் தந்ததிறன் மொய்ப்பும்—புதுமை
 வல்லா னண்ணனனி வந்திரப்ப மெய்யன்பி
 னில்லா டனைக்கடிதி லீந்ததூஉஞ்—சொல்லியமற்
 றெல்லாக் கருமமுஞ்சொ லெல்லாப் பொருளுகினை
 யல்லா லெவர்க்கேனு மாகாவான்—மல்லலுற
 நானல்ல வேண்டுவது நானிலத்து னோர்வாளை
 ரேனை முனிவர்மற் றியாவோருந்—தான்வருந்தி

உச0 வேண்டுவது நின்றனையே வீடா துடன்கூடிப்
 பூண்டிருக்க வன்பு புரிவாயேன்—மாண்டவினைத்

துன்பொரீஇச் சுத்த சுகோததியின் மூழ்கியே
யின்ப மருவுற் றிருக்கலா—மன்பினுட
னீயே செலவேண்டு நெஞ்சமே யாறுமுகத்
தூயோன் றனியிடமுஞ் சொல்லுதங்கேன்—சேயவிதழ்ப்
பூமனை வென்ற புகழ்க்கண்டி மும்மைபெயி
றீமடுக்கு மந்தத் திருவதிகை—மாமதனைக்
காய்ந்த குறுக்கைநெடுங் கைம்மா விரியுரியா
வாய்ந்தவுடை கொண்ட வழுவையூ—ரேய்ந்தவிறற்

உசரு கூற்றுதைத்த வீரங் குலவுகட லூர்மகமாய்த்
தாற்றன்முய றக்க னடற்றலையை—மாற்றும்
பறியல் சலந்தரனைப் பாடழித்து மாய்த்த
குறையில்புகழ் சேர்விற் குடியென் —றறைதருமீவ்
வேழ்பதியோ டம்மை யிறைவ னிருளகலப்
போழ்விழிக டம்மைப் புதைத்தநாட்—சூழ்மிரு
ளெல்லா மொருவடிவா யேய்ந்துவரு மந்தகப்பேர்ப்
பொல்லா வசுரனுயிர் போக்கியே—வில்லாக
மேருவரை கொண்டபிரான் விண்ணே ரிடுக்கணனி
தீரவருள் செய்துறையுஞ் சீர்மருவி—யாரணியு

உரு மந்திநிறத் தார்க்கிஃதோ டட்டவி ரட்டமென
முந்தையோர் நாளு மொழிவதாய்ச்—சந்தமயில்
வாகன் கபிலன் மழுவாளி கண்ணன்முகிற் [மிகுந்
பாகன்முதல் வோர்கண் ணுவன்பழிப்பி—லோகை
தெய்விக ராசனர சிங்கமுனை யாருமன்பு [லறப்
கைவருமோர் மெய்ப்பொருளுங் காதலித்தே—மைய
பூசித் திறைஞ்சும் பொருவி றலமாகி
யாசிலா முத்திக் கணிவிதையாய்ப்—பேசுந்

திரைக்கையினால் வெண்ணித் திலமலருஞ் சாந்தும்
விரைக்கலவை யானைந்தும் வீசி—யுரைத்திடும்

உருரு கண்ணுதலைப் பூசித்துக் காசினியோர்க் கின்னமுதா
பெண்ணைநதி சூழும் பெருமைத்தாய்—நண்ணுஞ் [ம்
செருக்கோவு மெய்யடியார் சிந்தித் திறைஞ்சுந்
திருக்கோவ லூரவன்வாழ் சீரு—ருரைக்குமிடத்
தின்னம் பலபதியுண் டெங்கோ னிடமவைதான்
பொன்னம் பலமருணைப் பூதரமோ—டுன்னரிய
காளத்தி காஞ்சி கமலா லயமண்ட
கோளத் துயருமுது குன்றமென—நீளுந்
திருப்பா திரிப்புலியூர் சீர்வெண்ணெய் நல்லு
ருரத்தோ ரறையணிநல் லூரும்—விருப்பாகச்

உசு0 சேயாறு வெள்ளாற்றந் தீரவோத்து ராடுதுறை
தூயசிவ குன்றமுதற் றெல்பதிக—ணையமுறு
மிப்பதிகட் கெல்லா மினிதாயிப் போதுறையுஞ்
செப்பரிய கோவற் றிருப்பதியி—லொப்புறநீ
செல்வாய் செலுநெறியோர் தெய்வமான் மாப்பிறிதொன்
றில்லைமண்ணீர் திகா லிசைவினாற்—புல்லுமொரு
தேகமே யான்மா தெரிவையரைத் தான்புணரும்
போகமே வீடென்று பொய்யதனை—வாகா
வுரைக்கு முலகா யதன்மொழியைக் கேட்டுத்
தரைக்குளே நீமயங்கிச் சாரேல்—வரைக்கரிய

உசுரு பஞ்சகந்தக் கேடே பகர்முத்தி தானென்னு
மெஞ்சுபுத்தன் றன்னுரைகேட் டேகே—றுஞ்சுஞ்
சடைமாசு பூத்துத் தலைபறித்துப் பாயி
னுடைவிக்கு மூமரைக்கண் டோடே—றடமாருங்

களன்றும் புலாலுங் களித்தருந்தித் தன்னிடைமுன்
 புள்ளறிவுங் கெட்டவர்க்கொ லோரே—லுள்ளிமிகச்
 செய்யுங் கருமமலாற் றெய்வம்வே றில்லையெனும்
 வெய்யகன்ம காண்டியிடம் மேவிடேன்—மையலறத்
 தான்பிரம மாகாமற் சங்கற்பத் தோடிருந்து [வும்
 நான்பிரம மென்பவர்பா னண்ணிடேல்—வான்பர

உஎ௦ வெண்ணீறு மஞ்செழுத்து மேல்விளங்கு கண்டிகையு
 நண்ணியிடா முகரைநீ நாடிடேல்—வண்ணப்
 பொறிவழியிற் சென்று புலப்பகையால் வாடி
 யறிவுமயக் குற்றங் கயரே—னெறியாகச்
 சென்று திருமடத்திற் சேருந் தபோதனரை
 நன்றிதரு ஞான நயப்போரைக்—குன்றாத
 நற்பணிசெய் கிற்பாரை நல்லசிவ சாதகரை
 யற்பினுட னேவணங்கி யார்வமுடன்—பொற்பாக
 வுட்புகுந்து நாமுன் னுஞற்றுந் தவப்பேறு
 திட்பமுற வோருருவாஞ் சீமானை—நட்புறவே

உஎ௧ தன்னடியார் நற்குழுவிற் ருய்ப்போற் றலையளித்திட்
 டென்னையும்வைத் தாளு மிறையோனைப்—பன்னரிய
 வானந்த வாரிதியி னொழுதை யன்பென்னுந்
 தேனுந்தந் தெய்வச் செழுமலரை—வானந்
 தொழுஞ்சரண வாரிசனைத் தூயோனை யின்பக்
 கொழுங்கனியைக் கற்கண்டைக் கோவைச்—செழும்பாகை
 யென்னு ருயிரை யெழினிறையு மாறுமுக
 மன்னானை வானவனை மாதவனை—முன்னாகத்
 தண்டனிட்டுப் போற்றிச் சயவென்று சூழ்வந்து
 மண்டுகண் ணீர்சோர வாய்புதைத்துத்—தொண்டர்கடங்

௨௮௦ கண்ணே மணியேயென் கற்பகமே யின்பமுற
மண்ணோர்கண் காணவந்த வானமுதே—யண்ணலென
வந்திக்கு நல்லடியார் வாஞ்சையுட னுள்ளத்திற்
சிந்திக்கத் தித்திக்குந் தேசிகனே—நந்தா
வருளே வரசே யரும்பொருளே நீங்காத்
தெருளே வரமாய தேவே—யிருளீரு
ஞான திவாகரனே ஞானானந் தக்கடலே
ஞான மொருவடிவா நாயகனே—மாதிலத்தி
லுன்பவனி தன்னைக்கண் டுற்றநா ளேதொடங்கி
யன்பெலா நின்பால்வைத் தங்கயரு—மென்பெலா

௨௮௫ நெக்குருகி யேங்கு நெடுமுச் செறிந்துமிகத்
திக்கெங்கு நோக்கித் திகைத்தயரு—முக்கியிரு
கண்ணீர் பொழியுங் கலங்கும் பதைபதைக்கு [மை
முண்ணீர்மை தோன்றா துணர்வழியும்—பெண்ணீர்
யென்றோ பகலு மிரவுமெனக் கிலையெனுந்
தன்னோடு பேசுந் தளர்வெய்தும்—பன்னாடும்
வந்துவழி பார்க்கு மயங்குந் தனித்திருந்து
சந்ததமும் பாடிமிகத் தான்புலம்பும்—பந்தித்து
நீங்கா மலமென்னு நீள்கங்கு லான்மயங்கு
மாங்கார மென்னுமத னால்வருந்து—மேங்கித்

௨௯௦ தளர்வெய்து மோகத் தனித்தென்ற லாலே
வளர்மைய லான்மயங்கி வாடு—மளவி
றுவிதபுத்தி யென்னுமொரு தூமதியான் மைய
றவிராம லேமயங்கிச் சாம்பு—நவமிகுதி
கொள்ளுஞ் சமயக் குரைகடலா லேமெலியும்
விள்ளரிய மாயையெனு மென்குயிலா—லுள்ள

மயல்கொண் டருகு மயிர்சிலிர்க்கு மென்க
 ணியையும் வருத்தமெலா மெங்கோன்—றயவினெடு
 கண்டு புணருவதெக் காலமெனு மாவினுட
 னுண்டுடுத்தன் மீதி லுவப்போவுங்—கண்டுதுணை
 ௨௬௫ செய்யானே வென்பாற் செறியுமருட் பார்வைதனை
 வையானே வந்து மருவானே—வையனெனப்
 பேசும் புலம்பும் பிறிதோர் நினைவின்றி
 நேசமுட னிற்கு நிகழ்த்தனைய—மாசிலா
 வென்னுயிரே யன்பா மிறையே சராசரத்து
 மன்னுயிரே ஞான மணிச்சுடரே—தன்னிகரில்
 பொன்னே யமுதே பொருவிலா வாறுமுக
 மன்னே பரமசுக வாரிதியே—துன்னி
 யணைவா யணையு மளவுமுனை நீங்கித்
 தணவே னெனப்பலகாற் சாற்றி—நனுகி
 ௩௦௦ யுடம்போ டியமான னென்றிடத்திற் றேன்றுந்
 திடங்கொ ளறிவெனவுஞ் சீர்சா—றடங்க
 ணிரவியுடன் கூடு மிடத்தே யுதித்து
 விரவொளியும் போலவே வேறற்—றுரமாகக்
 கூடி யிருந்து குலாவும் படியிசைவித்
 திடிழ்புக ழாறுமுக வெந்தையுத்—தேடவிழுந்
 தேமருவு காவிச் செழும்பூந் தெரியறனை
 மாமனமே நீவாங்கி வா.

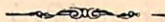
வேண்பா

அனைத்துயிர்க்குந் தாயாகு மாறுமுக தேவ
 னெனைப்பிரியா தென்று மிசைவான்—மனத்துணையே

கீசென் றுணர்த்தியவ னேரில்புயத் தார்குவளை
வாசமலர்த் தார்வாங்கி வா.

வாழி

மறைவாழி மகம்வாழி மறையோர் வாழி
மழைவாழி சுரபிநிரை வாழி செங்கோ
லிறைவாழி யறமாதி நான்கும் வாழி
யிருசுடரா தியவானோர் முனிவர் வாழி
குறையாம லொளிதருமா கமழு நீறுங்
கோமணியு மைம்பதமுங் குருலிங் கத்தோ
டறைதூய சங்கமமென் றீர்த்தஞ் சேட
மாறுமுக வெந்தையரு ளடியார் வாழி.

உ

சிவமயம்

சிகாமணிப் பதிகம்

திருவளர் கயிலைச் சயிலமுஞ் சயிலச்
 செல்வியுந் தூம்புடை யெயிற்றுத்
 தீவிடப் பணியும் பாலலோ சனமுந்
 திரையெறி வரநதி மதியுங்
 கருகிறச் சிறுகட் புகர்முகச் சுருள்கைக்
 கடாக்களிற் றுரிவையம் போர்வை
 கனலுமிழ் மழுமான் கொடும்புலி யுடையுங்
 கரந்தெனைப் பணிகொள நினைந்தே
 பெருகொளி யருளே திருவடி வாகப்
 பேரளி முதலவோர் நான்கும்
 பேருறுப் பாக வோருருத் தாங்கிப்
 பெருந்தரைக் கண்ணின்வந் தெனக்கு
 வருளொடும் வேதா கமச்சிரப் பொருளை
 யருளிய கருணைவா ரிதியே
 யணிகிளர் கோவ னகரில்வா ழரசே
 யாறுமா முகசிகா மணியே.

க

கணைதிரைச் சலரா சியிற்படு நீரிற்
 கலந்துறு முவரினை மேகங்
 கதிபெறப் பிரித்துத் தீம்புன லாக்கிக்
 காசினி போற்றுற வைத்தும்

வினையின லுததி தனிற்புகுந் ததுவாம்
 வெள்ளிய நீரினைப் போல
 வெய்யவஞ்ஞான மலத்துக ணீங்க
 விரைமலர்ப் பதஞ்சிரத் திருத்தி
 யுனுமன மாதிரிகந்ததுண் பொருளை
 யுரையின்றி யேயெனக் குரைத்தே
 யுயர்நிலத் தலத்தி லுய்க்கவு மதைவிட்
 டெழுவே னுய்யுமா றுளதோ
 வனையினு மும்மை யன்படி யாருக்
 கருளிய கருணைவா ரிதியே
 யணிகளர் கோவ னகரில்வா ழரசே
 யாறுமா முகசிகா மணியே.

உ

உடறனி லுறையு முயிரினை யியக்கு
 மொருபொரு ளிலிங்கம தாக
 வுயர்தரு வேத மந்திரங் கிரியா
 தீக்கையாற் கரதலத் துய்த்தே
 விடயம்பா தொன்றிங் கடையினு மதனை
 விளம்புருச் சுவைநிறை வாக்கி
 மெய்யின்மூன் றதனி லுறைதரு மிட்ட
 மேற்பிரா ணபாவலிங் கத்திற்
 றிடமுட னர்ப்பித் துண்ணமேல் வினையுஞ்
 சிதையுமென் றருளிய பின்பு
 செங்கையி லிலிங்க கோளக மதனிற்
 றிருட்டியு மிமைக்குத லின்றி
 யடைவுடன் விழித்தே யிருந்துநின் போத
 மகற்றிடென் றுரைத்தவா ரமுதே
 யணிகளர் கோவ னகரில்வா ழரசே
 யாறுமா முகசிகா மணியே.

ந

கதிமிகு மனமா கியபில வங்கங்
 கால்வழி கொடுநெடு மரமாங்
 காத்திர மதனி லுறுபொறிச் சீனையிற்
 கறங்கெனச் சுழன்றுபாய்ந் தெழுந்தே
 யிதழுடன் புலனாங் கனியுணத் தாவு
 மிதுதனை யுனதரு ணாண
 ளீர்த்தறி வென்னுந் தறிதனி லிசைத்தே
 யிராப்பக லிலாவிடத் துதிக்கு
 மதுவொழு கியவா னந்தநற் கனியை
 மகிழ்ந்துணும் வாழ்வெனக் கருள்வாய்
 மஞ்சுகண் படுகுழிஞ்சியு மதிதோய்
 மாடமு நீடுகோ புரமு
 மதிகவான் கங்கைப் புனலெனப் பெருகி
 யலையெறி பெண்ணையா றதுகு
 முணிகிளர் கோவ னகரில்வா முரசே
 யாறுமா முகசிகா மணியே.

ச

சிவமரு ளனுவு மலந்திரோ பவமுஞ்
 செப்பிய வஞ்செழுத் ததனிற்
 றிரோபவ மலமும் வரைந்துநின் றிடுமோர்
 சிவமுதன் மூன்றிலவ் வணுவை
 நவமதா நடுவில் வைத்திரு பாலு
 நல்லருட் சிவமதை நிறுவி
 நன்குறும் பஞ்சாக் கரந்தனை யருளே
 நாவெனக் கொடுசெபி யெனவே
 பவமெனுங் கடற்கோ ரம்பியா யருளும்
 பான்மையை மறப்பனோ வடியேன்
 பராபர நித்யா னந்தபே ரொளியே
 பரசுகோ ததியிடத் தழுதே

யவிரொளி மணிமா டக்கொடி மதியை
 யகலத லுதியென வோச்சு
 மணிகிளர் கோவ னகரில்வா ழரசே
 யாறுமா முகசிகா மணியே.

ரு

சத்திநி பாத விவேகமென் னிடத்திற்
 ரூனிலா திடத்துநற் கருணை
 தான்மிகக் கூர்ந்தே திரிபுடி கடந்த
 தற்பர ஞானம துதவு
 முத்திரை மூன்றுங் கைத்தல நெல்லிக்
 கனியென மோனமா யருளு
 முதல்வநின் றனக்கோ ருதவுகைம் மாறு
 மும்மையா முலகினுங் கானேன்
 பொய்த்தழி யுடம்போ டியின்பொருண் மூன்றும்
 பொருந்தவே கொடுக்குவ மென்றூற்
 பொருவிலி நீயு மென்னையாட் கொள்ளும்
 போதவைக் குதகங்கொண் டனையா
 லத்தனே யமலா விமலசிற் சொருப
 வைந்தவித் தோருளத் தமுதே
 யணிகிளர் கோவ னகரில்வா ழரசே
 யாறுமா முகசிகா மணியே.

கூ

பரசிவ மெனவும் பரகுரு வெனவும்
 பகர்பொரு ளிரண்டுமொப் பெனவே
 பரனரு ஞாயரா கமமுரை செயினும்
 பரமனுக் குயர்குரு வெனவே
 திரமுட னறிந்தே நெவ்விதத் தென்னிற்
 செப்புவன் சிவன்விபுத் துவமாய்ச்
 செறியினு முயிர்க ளறிகிலா வகையைத்
 தேசிக வருவினாற் சிவன்றன்

கரவினை யுயிர்க ளறியவா கமநூற்
 கலையினு லியமமா தியினுற்
 காட்டிவீ டடைய நாட்டம்வைத் தலினுற்
 காரணங் குருவலா துளதோ
 வரியநின் பெருமைக் குவமையிப் புவிபி
 லாய்ந்தெடுத் துரைக்கவு மரிதே
 யணிகிளர் கோவ னகரில்வா ழரசே
 யாறுமா முகசிகா மணியே.

எ

கருத்தடங் கியதே முத்தியு மதுதான்
 கையகன் றிடிற்றிற் பெனவே
 கயனெடு வேற்க னுமையவ டனக்குக்
 கயிலையி லுரைத்தவப் படியே
 திரைத்தடங் கடல்குழ் புவனியி லெனக்கோர்
 தேசிக வுருவமாய் வந்தே
 செப்பவு மதனைச் சாதியா துழலுஞ்
 சிறியனே னுய்யுமா துளதோ
 வருத்தமாம் பவரோ கத்தினுக் கொருநல்
 வயித்திய ஞானநன் மணியே
 மாதவம் புரிவோ ரகத்திரு ளிரிய
 வளரருட் சுடருமி மொளியே
 யரத்தமென் கழுநீர் நித்தில வொளிகண்
 டலருநெற் றடவயல் புடைசூ
 முணிகிளர் கோவ னகரில்வா ழரசே
 யாறுமா முகசிகா மணியே.

அ

முந்தையூழ் வினையின் பகுதியாற் றொடரு
 மோகமார் காமவெவ் வெகுளி
 முதிர்மயக் கிவையாற் பிறந்திறந் தயரு
 மூதறி விலியுனை யறிந்தே
 வந்தடைந் துய்யும் வகைபக ரென்ன
 வாய்மையு முரைத்திட வலனோ
 மால்கரி மதத்தின் மயக்கமீக் கொளவே
 வலியபா கன்றனை யறிந்தே
 யெந்தைநீ யெனையிப் போதுகாத் திடுக
 வென்றுரைத் திடுமதோ வதுபோ
 லென்மய லறிந்தே காக்கநீ யல்லா
 லெளியனுக் கோருணர் வுளதோ
 வந்தரத் தகடு கிழியவே யுயரு
 மம்பொனாற் கோபுர மதில்கு
 முணிகிளர் கோவ னகரில்வா முரசே
 யாறுமா முகசிகா மணியே.

கூ

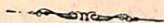
சிறுமக வின்மை யொளிர்மணி யெனவுந்
 தெரிதலில் விழியுடை யவன்கைச்
 சேருமஞ் சனம்போன் மாலயன் றேவர்
 தெளிகிலா ஞானநன் மணியை
 வெறிவலி மூட பக்குவ னெனாது
 மிகவருள் சுரந்தளித் திடவும்
 வெய்யனே னதையு முறுதிகொண் டேதான்
 விடாதுசா தித்திடா துழலுந்

தறுகணன் கடையன் கொடியனிட் டூன்
 நக்கவ ரிடத்துற மடையன்
 சத்திய மிலாத வசத்தியன் றனை
 தயவுடன் கடைக்கணவைத் தினிதா
 வறிவரு னாறுதி பத்திமெய்ஞ் ஞான
 மருளியே யெனைப்புரந் தருள்வா
 யணிகளர் கோவ னகரில்வா முரசே
 யாறுமா முகசிகா மணியே.

க௦

வாழி

திருவெண்ணீ றணிகள்வாழி தெய்வகண் டிகைத்தார் வாழி
 பரவினர்க் கருளும் பஞ்சாக் கரம்பகர் பவளம் வாழி
 மருமலர்ச் சரணம் வாழி மணிபுயக் குவளை வாழி
 யருள்பொழி விழியெங் கோமா னாறுமா முகனும் வாழி.

உ
சிவமயம்

அ பி டே க ம ர லை

காப்பு - நேரிசை வேண்பா

தேசுவள ராறுமுக தேசிகனார் பொன்னடியின்
மாசிலபி டேகஞ்செய் மாலைக்கு—வாசக்
குழலுமைமுன் மாதவனைக் கோவிலரி யாகக்
கழறிசொ பந்தவிர்த்தோன் காப்பு.

நூல்

மணிகொண்ட வயிரத்தி னுலடிப் பீடமும்
வகுத்தொளிநு முபலத்தினுல்
வலியதூ ணிறுவியே மரகதப் போதிகையும்
வைத்திலகு நீலத்தினுற்
றிணிகொண்ட வுத்திரம தேற்றியொளிர்
துகிரினுற் றிகழ்துலா முறவிரித்தே
திகழுமே மாம்பரமு மேலசைத் தாசரிதை
செறியெழினி சூழவிட்டே
பணிகொண்ட மணிமாலை யலர்மாலை நாற்றியே
படர்சுடர்த் தீபமேற்றிப்
பனிமதிச் சிலையினுற் செய்தநிலை முகுரமும்
பத்தொது முறநிறுவியே
வணிகொண்ட பாலிகையு மிட்டம்பொன்
மணிநிலவு மாறுகாற் பீடமுமைத்
தமரர்குல மயனாறு முகனடிப் பூசனைக்
காற்றுமண் டபவியல்பிதே.

க

தொன்மைதரு மோவதூற் றுறைவழுவின்
 மண்டபத் தொளியிலகு பீடமீதிற்
 றாயசிவ சரணரொடு வந்தெழுந் தருளவே
 துந்துபி யிடக்கை பேரி
 வன்மைதரு பம்பைமுழு வந்தக்கை குடமுழா
 மணிகண்டை சின்ன நவுரி
 வலம்புரி யவிழ்ந்திலகு சங்கமுடன் யாழிவைகண்
 மஞ்சே நெனப் பிளிறவே
 நன்மைதரு மெய்யடிய ரிருபாலு நறவொழுகு
 நாண்மலரி னாற்பிணித்த
 நறுமணக் கால்வீச சிற்றூல வட்டமொடு
 நளிர்விசிறி கவரி வீச
 வன்மைதரு பவமுள்ள வடியர்விதி நெற்புரிய
 வாடியரு ளபிடேகமே
 யருளா கரக்குரிசி லாறுமுக குரவனீ
 யாடியரு ளபிடேகமே.

உ

நல்லாவின் மயமொடற லிவைவிரவி நிலமெழுகி
 நவில்வன்ன வைம்பொடியினு
 னாட்ட மங்கலமு மேனிலவ வெழுதியணி
 நவமணிக் கும்ப முதலாத்
 தொல்லாக மப்படி விளக்கிவைத் தமுதநிகர்
 சுவணகட சலமதனிலே
 தூயவெண் சமக்காரஞ் செய்துவைம் பிரமமார்
 சுத்தநீர் கந்தமலரும்
 வில்லார் குடத்தைந்து வதனத் தணிந்துபின்
 மிளர்கட சலத்தினுக்கு
 மேன்மைபெறு தூபதீ பாதியுப சாரத்தின்
 மேலத்ர மணியசைத்தே

யல்லார்க ளப்புனித ரடியர்விதி நெறிபுரிய
 வாடியரு ளபிடேகமே
 யருளா கரக்குரிசி லாறுமுக குரவனீ
 யாடியரு ளபிடேகமே.

ந

ஏர்மருவு மைவகை யருக்கியமு மாணந்து
 மெழினபன கலச முடனே
 யினிய வெண் சங்கரீ ரிவைகடமை
 யன்பினுட னிறைபுகலு நெறியின் முறையாற்
 சீர்மருவு மந்திரங் கிரியைபொரு ளிவைகளிற்
 சிறிதுலோ பமதின்றியே
 திகழுவே தாபித்த தற்பினுப கரணமுஞ்
 சேரவரு வித்தவையெலாம்
 பேர்மருவு மார்க்கிய சலத்தினு லேசத்தி
 பீடுபெற வேபுரிந்தே
 பிறிதுகினை வின்றியே தாழ்ந்துவலம் வந்தரிய
 பீடத்தி னருகிருந்தே
 யார்மருவு மணிமுடிய ரடியர்விதி நெறிபுரிய
 வாடியரு ளபிடேகமே
 யருளா கரக்குரிசி லாறுமுக குரவனீ
 யாடியரு ளபிடேகமே.

ச

நவமணி குயின்றபொற் பாதபீ டிகையின்மே
 னாயினுக் கருளு முபய
 நாண்மலர்ச் சேவடியை மெல்லென விருத்தியே
 நறைகமழு மலர்க டீவிப்
 யவமறுத் திடுதூப தீபவர்க்கியமெலாம்
 பாங்குற வளித்த பின்னர்
 பஞ்சகவி யந்தயில மாமஞ்ச ளாடியே
 பகருமா மலகமாடி

யுலமில்பா றயிராடி நெய்யாடி யிளவெநீ
 ருறவாடி நறவமாடி
 யோதுமை யமுதமொடு கழையிரத மக்கார
 மும்பருயர் தாழையினீ
 ரவமறு குளஞ்சிநா ரத்தையெலு மிச்சைநீ
 ராடியரு ளபிடேகமே
 யருளாக ரக்குரிசி லாறுமுக குரவனீ
 யாடியரு ளபிடேகமே.

௫

வளமார் வருக்கைமா வின்கனிச் சாருடி
 மலிகவைக் கன்னலுடனே
 வருதெங்கி னெண்பழத் துருவல் சேர்த்
 தாடியே மகிழவிள நீராடியே
 யுளமார் மணங்குலவு பசியகற் பூரமு
 முரோசனையு நறுநானமு
 மொண்சந் தினிற்கலந் தாடியே சுவணமுறு
 முதகநவ ரத்நோதகந்
 தனையவிழு மலருதக மந்திரோ தகத்துடன்
 சததாரை நீராடியே
 தபனகல சத்துமுன் பாத்யாதி யுதகமொடு
 சங்கத்து நீராடியே
 யளமார் துரும்பென்ன வடியர்தமை யாக்குவோ
 யாடியரு ளபிடேகமே
 யருளா கரக்குரிசி லாறுமுக குரவனீ
 யாடியரு ளபிடேகமே.

க

இந்தமுறை யபிடேக வகையொன் றினுக்கட்ட
 வெழின்மலர்க டீவியப்பா
 லினியதூ பதிபறை வேத்தியம் பாகொடிலை
 யுதவிநன் மணிய சைத்தே

சந்தமுற வேபாணி பதமந்த்ர மேயெசுர்
 சாற்றியிடு நமகசமகஞ்
 சந்துட னக்கரம் வழுவினா தோதிடத்
 தண்சுத்த வுதகமாடிப்
 பந்தமற வேதந்த்ர மந்த்ரலோ பங்களும்
 பற்றாது நூலின்முறையே
 பத்தியுட னேசெய்யு மடியர்மே னல்லுட்
 பார்வைவைத் தருளமுதமே
 யந்தநடு வடியின்றி நின்றசுக சொருபமே
 யாடியரு ளபிடேகமே
 யருளா கரக்குரிசி லாறுமுக குரவனீ
 யாடியரு ளபிடேகமே.

எ

திருவடியி னீர்புலர வொற்றாடை சாத்தியே
 திகழ்மெத்தை தனிவிருத்திச்
 செம்பொற் படாமிலைத் தொளிநீறு சந்தலர்
 தெரியலொடு மணிமாலையுங்
 க்ருவடி யிடாதகற் றொளிரக்க மாலையுங்
 கவினத் தரித்தபின்னர்
 கமழ்பருப் பொடுகன்னல் பாறுருவ லரியிவை
 கலந்துபத மாய்ச்சமைத்தே
 பெருவடிவு கொண்டமுகக் காலமீ தினிலிகு
 பெரியகல னிற்படைத்துப்
 பிழியலொடு முக்கனியு ரெய்யுமுய்த் திலைபாகு
 பிரியமுட னுதவநோக்க
 வருவடி விகந்துகுரு வடிவான கடவுளே
 யாடியரு ளபிடேகமே
 யருளா கரக்குரிசி லாறுமுக குரவனீ
 யாடியரு ளபிடே கமே.

அ

பலகலைசொல் பானீய முகவாச முதவியே
 பகர்தீப வகைக டம்மிற்
 பயிலடுக் காலத்தி வில்வவா லத்தியொடு
 பஞ்சமுக வாலத்தியு
 மிலகொளிய விடபவா லத்தியுரு டாமிருக
 மெரிகும்ப வாலத்தியு
 மெழின்மிகுந் திடுகருப் பூரவா லத்தியு
 மெடுத்துதவு போது நயன
 நலமிலகு நாசிகள மிதயமடி யிவையெலா
 நவில் பிரண வாகாரமாய்
 நன்குறப் பணிமாறி யானபின் குடையினொடு
 நளிரால வட்டம் விசிறி
 யலகில்சீர்க் கவரிதர்ப் பணமினைய காணநீ
 யாடியரு ளபிடேகமே
 யருளா கரக்குரிசி லாறுமுக குரவனீ
 யாடியரு ளபிடேகமே.

முருகுவிரி கொன்றைமல் விகைபிச்சி யாரமுடன்
 முல்லைசெவ் வந்தி பனிரீர்
 முளரியுற் பலநெய்தல் செங்குவளை பொன்மத்த
 முகையார் செருந்தி தும்பை
 குரவமகிழ் தாளிமலர் காந்திமந் தாரமொடு
 கோங்குபா டலமா தவி
 குளிர்வலம் புரிகடம் பலர்பட்டி யலரியொடு
 கூவிளமு நாயுரிவியும்
 மருவுமா தளைநொச்சி யிளவறுகு வனவன்னி
 வாசக் கரந்தை முதலா
 மலரிலை ளாய்ந்துதூற் றெட்டா யிரத்தெட்டு
 மன்னுநா மார்ச்சனைகள்செய்

தரியதுதி பலபுரிந் தடியர்க ளிறைஞ்சநீ
 யாடியரு ளபிடேகமே
 யருளா கரக்குரிசி லாறுமுக குரவனீ
 யாடியரு ளபிடேகமே.

க௦

துகளங்க மேலெடுத் துழலாம லேழையேன்
 சுகமருவ வொருபிரமமே
 சுத்தநித் தியசொருப மப்படி யிருக்கவே
 கூடர்விரியு மருளி னதனாற்
 சுகளங்க மாகவந் தெனதுசஞ் சிதமெனுஞ்
 சாகரஞ் சுவற நோக்கித்
 தனதுமெய் யடியரொடு கூடவைத் தாண்டதொரு
 சச்சிதா னந்தகுருவே
 நிகளங்க மெனவுயிர்க டம்மைமுன் பேதித்த
 நிகரின்மல திமிர மோட
 நெடியகிர ணக்குழு வெறிக்குமார்த் தாண்டனே
 நின்மலா னந்த மயனே
 யகளங்க னேதிருக் கோவலம் பதியனே
 யாடியரு ளபிடேகமே
 யருளா கரக்குரிசி லாறுமுக குரவனீ
 யாடியரு ளபிடேகமே.

கக

உ
சிவமயம்

அ ட் ட க ம்

திங்கள் கங்கை யராம றைத்தருள்
செறியு மொண்குரு வடிவுகொண்
டிங்கு வந்துன தடியி னன்பிய
லாத புல்லறி வேழையேற்
கங்க லிங்கசை யோக ஞானம
தறியு மாறினி தருள்செயு
மங்க னாதிருக் கோவன் மேவிய
வாறு மாமுக தேவனே.

க

உன்ன னோக்குதல் பரிசு மூன்றினு
றுப்ப டக்கிய வாமைமீன்
மன்னு மாசுகி சினைக டம்மைவ
யங்கு தம்முரு வாக்கல்போ
னின்னி ருங்கழல் பேணி டாதபுன்
னெறிய னேனையு மன்பினு
லன்ன தீக்கைக ளுதவி யாண்டரு
ளாறு மாமுக தேவனே.

உ

சஞ்ச லத்தைய டைந்து புன்கவி
தன்னை யொத்துழல் கின்றபாழ்
நெஞ்சு டைச்சிறி யேனு ணர்ந்திட
நிகரின் மெய்ந்நெறி காட்டினாய்
கஞ்சன் மாலறி யாவி ரும்பொருள்
காண வெண்கண் விளக்குசீ
ரஞ்ச னாதிருக் கோவன் மேவிய
வாறு மாமுக தேவனே.

ந

தாய கட்டினி லையிரண்டு
 தயங்கு திங்க னுறைந்துபின்
 மேய பூமிசை யுற்றி ருந்துத
 வழந்து மெல்ல நடந்துமா
 லேய வொண்டரு ணத்தினிந்திய
 விடய முண்டு தளர்ந்துமூப்
 பாய ழிந்திடு பவமொ ழித்தரு
 ளாறு மாமுக தேவனே.

சு

விடய மைம்பொறி மறுகி னேடிவி
 மைந்த ருந்தியு ழன்றிடுங்
 கடைய னாயினு மெனையு வப்பொடு
 கருத ரும்பர மெய்ச்சுக
 முடைய னுமிவ னென்ன யாவரு
 முணரு மாறருள் செய்தவெம்
 மடிக ளாகிய கோவன் மேவிய
 வாறு மாமுக தேவனே.

ரு

அங்க லிங்கமி லங்கு சத்தியொ
 டன்பு பாணிமு கம்பொரு
 டுங்க வர்ப்பித மாய நாலிரு
 தொகையி னுண்மைவி ளங்குமா
 றிங்கு ணர்த்துபு குளவி கீடவ
 முக்கி னென்னையு மாக்குறு
 மங்கண் மாளிகை தங்கு கோவலி
 னாறு மாமுக தேவனே.

சு

ஓத ருங்குரு சிவச ரத்திடை
 யுடன்ம னம்பொரு ளுதவியே
 யேத மின்னொளி ரதனி லியானென
 தென்ப தோவ வுறைகென

நீத ருஞ்சொலி சைந்து பித்தரி
 நீணி லத்தினு முன்றிடு
 மாத னேனைய ளித்தி கோவலி
 னாறு மாமுக தேவனே.

எ

நார னாதிய ரோரொ னாவரு
 ஞான வொண்பொரு ளாயமெய்க்
 கார னாகட படமு தற்பொருள்
 களினு மெங்குநி றைந்திடும்
 பூர னாவினை தீரு மெய்ச்சுடர்
 பொலிசு யம்பிர காசமா
 மார னாதிருக் கோவன் மேவிய
 வாறு மாமுக தேவனே.

அ

உ

சிவமயம்

ம ங் க ள ம்

இராகம் - அசாவேரி, தாளம் - திரிபுடை திரஸ்ரசாதி

பல்லவி

அருளுரு வானவர்க்கு மங்களம்—எங்கள்
ஆறுமுக தேசிகர்க்கு மங்களம்.

அனுபல்லவி

உரையுணர்விறந்து நின் றுணர்வதோ ருணர்வெனுந்
திருமறை முடிவுரை யாதுரைத் திடற்காய (அரு)

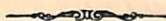
கூரணங்கள்

சனன ரகிதருக்குச் சாந்த சகிதருக்கு
வினையி லாதொளிர் வேதவி கிதருக்கு
புனித மிலாதமனப் புலையர்க்க கிதருக்கு
அநேக சைதந்நியருக்கு மங்களம். (அரு)

பவநி வாரணர்க்குப் பரசுக காரணர்க்கு
உவகையில் ஞானம் அருளொருவருக்குத்
தவமருவிய சிவதத் துவமுதவி யென்றன்
அவமறுத் தாள்பவர்க்கு மங்களம். (அரு)

சகமகிழ் வீரசைவ சமயசித் தாந்தருக்குப்
பகரவரிய அட்டா பரணருக்குச்
சிகரகோபுர மதிற்றிருக்கோவ லூரில்வாழும்
அகில காரணர்க்கு மங்களம். (அரு)

சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான தேசிகன் திருவடி வாழ்க.

உ

சிவமயம்

சில சொற்பொருள் முதலியன.

நெஞ்சுவிடுதூது.

காப்பு.

சந்து - தூது. சொற்பொருளும் - சொல்லும் பொருளும். திருக்கோவலூர்த் தல விநாயகர் பெயர் பெரியானைக் கணபதி என்பது.

நூல்.

1. மருமன் - மாற்பையுடையவன். மருமம் - மார்பு. கா - சரசுவதி.

2. கோடு - கொம்பு. ஏனம் - பன்றி. குடு - உச்சிக் கொண்டை. ஒதிமம் - அன்னம். பரித்த என்றும் பாடம்.

4. தந்திரி - நரம்பு. ஈண்டு ஆகுபெயராய் யாழை யுணர்த்திற்று. நிரவதிகம் - எல்லையற்றது.

9. தற்பரம் - சிவமாகிய மேம்படுபொருள். சிற்பரம் - ஞானமாகிய மேம்படுபொருள்.

11. உபயமே - அருவமும் உருவமுமாக உள்ளவனே. உபயம் - இரண்டு. ஒல்கா - சுருங்காத. பெருநாளும் - நீண்டகாலமும்.

13. படநாகம் - படத்தையுடைய பாம்பு. கோடு - கொம்பு. கடம் - மதம். நாகம் - யானை. நாகவல்லி - மலையிற் றோன்றிய கொடிபோன்ற பார்வதி. நாகம் - மலை. கனம் - கழுத்து. வில் - ஒளி.

14. கறை - விடம். வன்னி - நெருப்பு.

16. புண்டரிகம் - வெண்தாமரை, ஈண்டுச் செந்தாமரை.

17. சுக உததி - சுகோததி - சுக சமுத்திரம். உம்பன் - மேலோன். அரி - குரங்கு.

18. உய்க்கும் - செலுத்தும்.

19. அஞ்சக்கரவாளால் - அஞ்ச கர வாளால் எனவும், அஞ்ச அக்கர வாளால் எனவும் பிரிக்க. அஞ்சக்கரவாளால் - பஞ்சாக்கரமாகிய வாளினால். சிந்த - சிதற. தூக்கும் - ஓட்டும்.

20. வில் - ஒளி.

21. ஒழிக்கும் பவம் - பவமொழிக்கும் என மாற்றிப் பொருள் கொள்க. முனிவர் - சநகாதி முனிவர்.

22. தவர் - தாருகாவன முனிவர்கள்.

23. அசைத்த - கட்டிய. பாவகம் - பாவனை. சேர்த்துதர பந்தனம் - சேர்த்த உதர பந்தனம். இம்பர் - இவ்வுலகம்.

28-30. மனதில் மருவும் போகவாசனை வைராக்கியத்தாலும், புத்தியில் மருவும் உலகவாசனை ஞானத்தாலும், அகங்காரத்தில் மருவும் தேகவாசனை சிவபத்தியாலும் நீங்கும்.

நயிராகம் - வைராக்யம். நிரனிரைப் பொருள். செயிர் - குற்றம்.

33. தனுவாதி - தனு, கரணம், புவனம் போகம். தனுகரணம் இவ்விரண்டும் அகங்காரத்திற்கு ஏது. புவனம் போகம் இவ்விரண்டும் மமகாரத்திற்கு ஏது. துனி - துன்பம்.

35. உரவோன் - ஞானி. உரம் - ஞானம்.

36. இனிய + ஆதனம் - இனியாதனம்.

37. மும்மை - மூன்று என்னும் பொருளில் வந்தது. படி - மடங்கு. மம்மர் - மயக்கம்.

38. சாம்பலி - மூன்று முத்திரைகளுள் ஒன்று. விஷ்டானுபூதி சாரம் 19 ஆம் பாடலைப் பார்க்க. பொறி - இந்திரியம். தூம்பு - துவாரம். ஒம்பி - (போகாமல்) பாதுகாத்து.

40. அவத்தை மூவைந்து-மூன்று ஐந்தவத்தைகள்:--மேலாவத்தை 5, கீழாலவத்தை 5, நின்மலாவத்தை 5. மேலாலவத்தை ஐந்தும் கீழாலவத்தை ஐந்தும் ஆம்பத்தும் பிறப்பைத்தரும். பாற்றி-போக்கி. இவற்றின் விவரத்தைச் சிவஞானசித்தியார் 4 ஆம் சூத்திரம் 34 முதலிய செய்யுளிற் காண்க.

42. கோதண்டம் - தியானிக்கும் இடம்.

43. வளை - சங்கு. விட்டானுபூதிசாரம் 37-ஆம் பாட்டைப் பார்க்க.

45. உடு - நகரத்திரம்

46. இதும் - இதுவும் என்பதன் விகாரம். கழன்று - நீங்கி; திரிபுடி - காண்பான், காணப்படுபொருள், காண்பதற்கு உரிய கருவி. இதனை வடநூலார் முறையே ஞாநுரு, ஞேயம், ஞானம் என்பர். இதனை இந்நூலாசிரியர் இந்நூலில் 136-ஆம் கண்ணியில் “ ஞான முடன் ஞேயமுயர் ஞாநுருவென் றோதியிடும், ஈனமிகு முச்சட்டு ” என்பர்.

50. சங்கை - சந்தேகம்.

53. பட்டினத்தடிகள் திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவையில் 10-ஆம் பாடல் முதலிரண்டடிகளை ஞாபகப்படுத்துகின்றது.

55. ஆதிமலமும்—உம்மைத்தொகை. ஆதியும் மலமும் ஆதி. திரோதான எழுத்து. மலம் - ஆணவமல எழுத்து. நாப்பண் - நடு. மானதம் - மூவகை ஐபத்திலொன்று. மானதம் - மனத்தால் ஐபிப்பது.

55-56. திருவருட்பயன் ஐந்தெழுத்தருணிலே 9-ஆம்குறளும், திட்டானுபூத்சாரம் 49-ஆம் செய்யுளும், சிகாமணிப்பதிகம் 5-ஆம் பாடலும் நோக்கத்தக்கன.

58. விட்டிடுதி - விடாதே. எதிர்மறை. திருவாசகம் நீத்தல் விண்ணப்பப் பாசரம் கவனிக்க. ஒரு முன்னிலையால் இதனை திட்டானுபூத்சாரம் 51-ஆம் பாசரம் விளக்குகின்றது. சிட்டர் - பெரியோர்.

61. காலால் - வாயுதேவனால். இழிவுதோன்ற காலால் எனவுமாம். இரூதாகி - அழியாது. பணி - பாம்பு.

62. கடமுனி - அகத்தியர்.

61-62. புணரிதனிலோடிப் புகுந்தது மைநாகம், சிகரந்தா னின்றது மேரு, கடைபட்டது மந்தாரம், மண்ணினிடையின் மறைந்தது விர்தம்.

64. ஐந்தரு :—கற்பகம், அரிச்சந்தனம், சந்தானம், பாரிசாதம், மந்தாரம்.

65. நன்னூல் 27-ஆம் சூத்திரத்தை ஞாபகப்படுத்துகிறது. துளக்கல் - அசைத்தல்.

69. வெகுளி - கோபம். பகுதி - பிரகிருதி.

70. பொறியூயர் - இந்திரியங்களாகிய இடையர்.

72. பதி - நாயகன். சிவன். உலாவில் - அழியாத.
75. கொல் தொழில் முன் ஐந்து :—கொலை, பொய், களவு, கள், காமம். சிறிது வேறுபாடுடன் கூறுவதுண்டு.
76. கோமளம் - அழகு.
77. அரி - வண்டு. பாண் - பண். மிழற்றல் - ஒலித்தல்.
78. வழு-குற்றம். விழு - சிலாக்கியமாகிய. முகை - அரும்பு.
79. ஆதரவு - அன்பு.
80. ஏமம் - இன்பம்.
81. பவனன் - காற்று. குரம் - குளம்பு.
82. விலாழி - நுரை. மனு - மந்திரம்.
83. அன்னப்பெயர் கொளரியமனு - ஹம்ச மந்திரம் சுழினை - சுழுமுனை. துன்ன - நெருங்க. “ அன்னப்பெயர் மந்திர மாறி ” பிரபலிங்கலீலை விமலேகதி 29-ஆம் செய்யுள்.
84. ஆதார ஓர் ஆறு எயில் - மூலாதாரம் முதலிய ஆறு ஆதாரமாகிய மதிலை. மீதானம் - ஆறாதாரங்கட்குமேலுள்ள நிராதார ஸ்தானம். சேடுஉயர் - மிக உயர்ந்த. பாடு - பெருமை.
85. துன்னலரை - பகைவர்களை. மாட்டி - ஒழித்து.
88. தறி-யானை கட்டும் கம்பம். பொறி - இந்திரியம்.
99. பாகு - பாகனை.
90. மா - பெரிய. வீட்டி - வீழ்த்தி. சிதைவு - அழிவு. பொழில் - சோலை.
91. தானம் - மதசலம். அது பகுதிப் பொருள் விசுதி. பத்தி வயிராக்கியம் - பத்தியும் வைராக்கியமும்.
92. படம் - துணி. செயிர் - குற்றம்.
93. வாக்கு ஒருநான்கு - பரை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி. எல் - ஒளி. கோடு - கொம்பு.
95. சதுட்டயங்கள் :—நித்யாநித்தியவஸ்து விவேகம், இகா முத்ர பரபோக விராகம், சமாதிஷ்டக சம்பத்தி, முமுட்சுத்வம்.
98. முன்னினோர் - நினைத்தோர்.
100. அசுணம் - யாழொளியைக் கேட்டு இன்புறுதலும் பறை ஒலியைக் கேட்டுத் துன்புறுதலும் இயல்பாகப் பெற்றதோர் மிருகம். புள் என்பதும் உண்டு.

101. ஒதம் - கடல். ஆர்க்கும் - ஒலிக்கும். குளம் - நெற்றி. 61-ஆம் கண்ணி முதல் 103-ஆம் கண்ணிவரை முறையே மலை, ஆறு, நாடு, நகர், மாலை, குதிரை, யானை, கொடி, முரசம், ஆணை ஆம் தசாங்கம் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. தசாங்கம் சிலவேறுபட்டுச் சொல்வதும் உண்டு. திருவாசகத்தில் தசாங்கம் எனும் ஒரு பகுதியிருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. தச - பத்து, அங்கம் - உறுப்பு.

102. மடி - சோம்பல்.

103. ஆணை - ஆஞ்ஞை.

104. நரவடிவு - மனிதவுருவம்.

106. வண்பவள வெற்பின்மிசை என்றமையால் சுவாமிகள் திருமேனி செந்நிறம் என்பது ஏற்படுகின்றது.

108. வீழ் - விழுது.

112. அக்கமணி - உருத்திராக்கம்.

113. அங்குட்டம்—ஆகுபெயர், பெருவிரலிலணியும் உருத்திராக்க மலை. செங்கைவிரலில் வசவமோதிரம் அணிதல் வீரசை வப் பெரியார் மரபு. துங்கம் - உயர்வு.

114. ஏமகிரி - பொன்மலை. செக்கர் - செவ்வானம். காமர் - காமம்வரு என்பதன் திரிபு. அழகு என்பது பொருள். செஞ்சேறு ஊட்டுங்கலை - காவியஸ்திரம்.

115. அசைத்து - கட்டி. வாரிசம் - தாமரை.

116. வீரமணி வெண்டயம் அணிதல் வீரசைவ ஆசாரியர்கள் மரபு.

117. போதகம் - யானை. போதும் - வருகிற. போதுதனில் - வேளையில். சயப்போர் - விரும்புவோர். ஏதில் - குற்றமில்லாத.

118. முண்டித்தார் - மொட்டைத் தலையர். பொற்பு-அழகு.

119. உத்தாளனம் - சலசம்பந்தமில்லாது திருநீற்றினைப் பூசல். புண்டரம் சலசம்பந்தத்தால் குழைத்து மூன்று இரேகையாகத் திருநீற்றினை இடல். மத்தகம் - நெற்றி. வனைந்திடுவோர் - (அழகுபெறத்) தரிப்போர்.

120. தண்டாமல் - தடையின்றி.

121. போது - பூ. உதகம் - நீர். கந்தம் - சந்தனம். புகை - தூபம். ஒளி - தீபம்.

122. சந்தம் - சந்தனம்.
 123. ஒளி - தீபம். முன்னவனை - சிவபெருமானை.
 124. அருத்தி - உண்பித்து.
 125. பிரபுலிங்கலீலை இட்டலிங்க கதி 27-ஆம் பாடலைப் பார்க்க.
 126. ஒன்றாமல் - பொருந்தாமல்.
 127. பழங்கண் - துன்பம்.
 128. ஆசாரமாதிரிவன் - ஆசாரலிங்கம். குருலிங்கம், சிவலிங்கம், சங்கமலிங்கம், பிரசாதலிங்கம், மகாலிங்கம். சேடம் - பிரசாதம்.
 129. நிறைபொருள் - சிவம்.
 131. விள்ளுமிடத்து - சொல்லில்.
 132. ஒல்காமல் - வாடாமல். உரவோரும் - ஞானிகளும்.
 133. உடுக்கை - உடை. பவி - பிச்சை.
 135. வீடாத - அழியாத. முழித்திருக்கும் - விழித்திருக்கும் என்பதன் மருஉ.
 136. முச்சுட்டு - திரிபுடி. இகந்து - நீங்கி.
 138. திருக்குறள் 350 செய்யுள்.
 139. விள்ளரிய - நீங்காத.
 140. மாடு - பசுமுதலிய. மாடு - செல்வம். வீடு - விடுதலையுடைய. மலினம் - குற்றம்.
 141. திருக்குறள் 300 ஆம் செய்யுள்.
 142. கோடாமல் - தவறாமல். அற்கா - சுருங்காத.
 143. திருக்குறள் 344 செய்யுள்.
 146. மிடறு, தோல், கஞ்சம், நரம்பு, தூம்பு - ஜவகை வாத்தியங்கள், தோல் - மத்தளம் முதலியன. கஞ்சம் - வெண்கலத்தாலாகியதான முதலியன. நரம்பு - நரம்புள்ள யாழ் முதலியன. தூம்பு - தொழையுடைய குழல் முதலியன. மாரன் பேரி - மன்மதனுடைய பேரியாகிய கடல். ஆர்ப்ப - ஒலிக்க.
 148. பதப்புணை - திருவடியாகிய தெப்பத்தை. தந்து + ஆள் = தந்தாள்.
 149. சங்கை - சந்தேகம்.

150. கூற்றுவன் செங்கைத்தொழில் - மரணம். கோகனகன் தொழில் - பிறப்பு. கூற்றுவன் - யமன். கோகனகன் - தாமரையி லுள்ள பிரமன்.

152. இல்லாமை - தரித்திரம். வாழ்வு - செல்வம்.

153. திருவாசகம், கோயிற் றிருப்திகம் 10-ஆம் பாசுரம் கவ னிக்க.

154. தாள் + தாமரை - தாட்டாமரை. ஆள் + தான் - ஆட் டான். அயன் - ஐயன். வேட்டோர்க்கு - விரும்பினவர்க்கு.

156. அறைகூவி - அழைத்து.

157. ஒதை - முழக்கம்.

158. வேணிநதி - கங்கை. வேணி - சடை.

159. உறுவர் - தவத்தினர்.

161. ஏர் - அழகு. மூரி - பெரிய, வன்மையும்ஆம். ஒரும் - தெரிந்த-

162. கொற்றம் - வெற்றி. பெற்றி - தன்மை.

163. காம + அரி = காமாரி. காமனுக்குப் பகைஞன். ஆரி யன் - ஆசாரியன். தோம் - குற்றம்.

164. ஆர்கலி - கடல்.

165. கானம் - இசைப்பாட்டு. கற்பே - கல்வியே. சரதம் - சத்தியம்.

166. வந்திகர் - புகழ்பாடுவோர்.

168. குளிகை - மாளிகையின்மேலுள்ள அறை. மறுகு - வீதி.

169. தமம் - அஞ்ஞானம். பண்பால் - (தமது) அருட்குணத் தால். எண்தகையான் - எண்ணுந் தகுதியுடையான்.

171. சத்திரிபாதம் : சத்தி - அருள், ரிபாதம் - பதிதல். அருட்சத்தி பதிதல். முத்தழலோர் - மூன்று அக்கினியுடைய தாருகாவண முனிவர்கள். மூன்று தழல் :—ஆகவனீயம், காருக பத்யம், தட்சணாக்கினி.

172. கடமா - யானை: ஈர் - உரித்த. உரி - தோல். ஓவ - நீங்க.

173. தெளித்த - தெளிவித்த. அளிக்கும் - காப்பாற்றும்.

174. அருள் ஆகரணை - அருள் பிறப்பதற்கிடமாக இருப்ப
வனை. ஆகரம் - பிறப்பிடம். பவத்தில் - பிறப்பில். மருளா
வகை - மயங்காத வண்ணம். மண்ணை - தலைவனை.
175. ஊனம் - தோஷம்.
176. மல திமிரம் - ஆணவமாகிய இருட்டை. பிரபை - ஒளி,
அலரி - சூரியன்.
177. பேணினரை - விரும்பினவர்களை.
178. அளி - கருணை.
180. ஆர்வம் - விருப்பம். விள்ளரிய - நீங்கற்கரிய.
183. மால் - பெரிய ; மயக்கமுமாம்.
184. ஓகை - உவகை. ஊழ் - விதி.
185. பொருத்தாது - பொருத்தாதது என்பதன் விகாரம்.
மாண - மாட்சிபெறு.
186. எண்பெற்று - எண்ணி.
187. இடருழக்கும் - துன்பப்படும். அவம் - பயனின்மை.
அமைபும் - போதும்.
190. இணங்க அரிது ஆக - இணங்கரிதா, ஆக என்பதன்
திரிபு ஆ
191. தவனை - நாயகனை, தவமுடையானை. சிலேவை.
192. போத - வர. புல்லிய - புல்ல.
193. அக்கு - எலும்பு. ஒருவகை மணியுமாம்: செக்கர் -
செவ்வானம். இக்கனை-கரும்பை வில்லாகவுடைய மன்மதனை. இக்கு-
கரும்பு.
194. கார்த - மறைத்த
194. மதி ஆதவரை - சந்திர சூரியர்களை. வரைந்து - நீக்கி.
கோப்பு - அழகு.
196. வீணையோர் - அசுவதரர் கம்பளர் எனும் இருகந் தரு
வர். “ இருவர் பாடுஞ் செவியான் ” திருக்காளத்தி நாதருலா
454-455.*

*திருப்பாதிரிப்புவியூர்க் கலம்பகம் 13-ஆம் பாட்டு “ தோடு
வார் காதன்றே தோன்றாத்துணை ஐயர் பாடுவார் ஒரிருவர்க் கிட்ட
படைவீடே ”.

197. எயினன் - வேடர் குலத்துதித்த கண்ணப்பன். நீத்த - விட்ட. கயிரவம் - செங்குமுதம்.

198. பணி - பாம்பு. பாற்றி - போக்கி.

199. எண்தோள் - பாரசிவமாக இருந்தபோது உள்ளவை. ஆசாரியனாகவந்தபோது இரு தோள்கள். பணைத்தவிரும் - பணைத்து+அவிரும் - பருத்து விளங்கும்.

200. ஈனம் - குறை. என்று ஆமை - என்றாமை. ஏனத்து - பன்றியினுடைய. ஓடும் கோடும் - நிரனிறை. கோடு - கொம்பு.

201. சின்முத்திரை - ஞானமுத்திரை. சித் - ஞானம். வெய்ய - கொடிய.

202. உழுவை - புவி. அதள் - தோல். மருங்கு - இடை. கல் - காவிக்கல். அறுவை - துணி.

203. கொற்றம் - வெற்றி. கழல் - வீரகண்டை. ஊற்றம் - பலம்.

204. செற்றிடும் - அழிக்கும். ஆற்றல் - வன்மை. மாண - மாட்சிமை உண்டாக.

206. ஏமாக்க - ஏமாந்து நிற்க. இறுமாக்க - மிக மகிழ.

207. நறவு - தேன். கண் - கண்களால். மால் - மயக்கம். உததி - கடல்.

208. அணைவான் - அணைதற்கு. நன்றி - நன்மை. தமர் - தம்மவர்.

211. இசைவையேல் - சம்மதிப்பாயானால். நசை - ஆசை.

212. மல்லல் - வளம். மால் - ஆசை.

214. யோகு - யோகம்

215. வீகை - அழிவு.

217. திருநாவலூரன் - சுந்தரமூர்த்திகள்.

218. உய்த்த - போகட்ட. கணக்குவை - பொற்குவியல். மணிமுத்தாறு - விருத்தாசலத்திலுள்ள நதி.

219. ஆறு - (கைலக்குரிய) வழி.

218, 219, 220-ஆம் கண்ணிகள் மூவர் சரிதமாகும்.

221. வாதவூரண்ணல் - வாதவூரிலவதரித்த பெரியாராகிய மாணிக்கவாசகர். ஏதம் - துன்பம்

222. மன் - கழற்சிங்க நாயனார் எனும் பல்லவர் கோச்சிங்கர் ஆம் அரசர். பண்டை - முற்காலத்தில். துண்டம் - மூக்கு. துணித்தல் - துண்டுபடுத்தல்.

223. மானதத்தால் - மனசால்.

224. தண் - குளிர்ச்சி. அப்பு - சலம். ஊறு - (ரத்தம் ஒழுக்கிய) கெடுதியை.

225. ஆலவாய் - மதுரை. மதுரையிலுள்ள ஆலயம். சந்தை - சந்தனத்தை. சாக்கியர்கள் - புத்தர்கள் ஈண்டு. தரியாது - தாங்காது. வாலறிவு - மெய்யுணர்வு. (வாலறிவன் - குறள் 2.)

226. துக்கம் - உயர்வு. சூலி - சூலமுடைய சிவபெருமான். அங்கை - அழகிய கையை. சாந்துஆ - சந்தனமாக.

227. கடம் - குடம். அவதாரம் - சமயம். சண்டி - சண்டேசுவரர்.

228. ஏதம் - துன்பம். தடிதல் - வெட்டல்.

229. பின்னம் - புறம்பு, அறைந்து - (பூமியின்மேல்) அடித்து. தொண்டரென்றது சிறுத்தொண்டரை. இதிலுள்ள சரிதத்தை வசவபுராணம், திருக்கூட்டச் சருக்கம், அலாயுதர் புராணம் 21-ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றிற் காண்க.

230. சிலாதரன் - கல்லையுண்டவன். சிலை-கல். நீர் - தன்மை.

232. பண்டாரம் - பொக்கிஷம்.

231—232. இச்சரிதம் வசவபுராணம், திருக்கூட்டச் சருக்கம், கன்னப்பிரமையர் புராணம் 9-ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றிற் காணப்படும்.

233. முசுண்டி - எட்டிப்பழம். முசுண்டி வந்த சவுண்டையர் - முசுண்டிச் சவுண்டையர். எட்டிப்பழத்தை இறைவனுக்கற் பித்து உவகையுடன் உண்டார் ஆதலின் முசுண்டிச் சவுண்டையர் எனப்பட்டார். வஞ்சனை - பொய்யுடல். அந்தம் - அழகு. ஆன் - இடபம். இதில் கூறும் வரலாறு டை திருவாது சருக்கம். முசுண்டிச் சவுண்டையர் வாது 8-ஆம் பாடல் முதலியவற்றிற் காணப்படும்.

234. ஓர் தவர் - சிவாநந்த முனிவர்.

235. வெம்மை விலங்கு - காடி. வீணையோர் - கந்தருவர். இதிலுள்ள சரிதத்தை வசவபுராணம் திருக்கூட்டச் சருக்கம் தெலுங்கச் சோமையர் புராணம் 3-ஆம் பாடல் முதலியவற்றிற் பார்க்க.
236. தத்சி தன் முதுகெலும்பை வச்சரபுதத்திற்காக வேண்டிய இந்திரனுக்குக் கொடுத்த வரலாறு திருவிளையாடல் இந்திரன் பழி தீர்த்த படலம் 25-ஆம் செய்யுள் முதல் 35 வரை பார்க்க.
237. பரமன் அடியார் வேடங்கொண்டு வல்லாள அரசனிடம் மனையானே இரக்கக் கொடுத்த வரலாற்றை அருணாசல புராணம் வல்லாள மகாராசன் சருக்கத்திற் காண்க. அண்ணல் - பெரியோன்.
240. வீடாது - விடாது.
241. ஓரீஇ - நீங்கி.
242. சேய - சிவந்த.
243. பூமன் - தாமரையில் தங்கியுள்ள பிரமன், கண்டி - திருக்கண்டியூர். மும்மை - மூன்று. எயில் - புரம்.
244. கைம்மா - துதிக்கையையுடைய மிருகமாகிய யானை.
245. மாய்த்து - அழித்து.
246. பறியல் - திருப்பறியலூர் எனுந் தலம்.
247. அம்மை - பெரியநாயகித்தாம்.
249. ஆர் - ஆத்திப்பூ.
250. சந்தம் - அழகு. மழுவாளி - பாசுராமன்
251. முகிற்பாகன் - மேகத்தை வாகனமாச் செலுத்தும் இந்திரன்.
252. மெய்ப்பொருள் - மெய்ப்பொருள் நாயனார்.
253. பொரு - சமானம். ஆச - குற்றம்.
254. நித்திலம் - முத்து. ஆன்ஐந்து - பசுவினிடத்துண்டாகும் பால் தயிர் நெய் கோசலம் கோமயம்.
256. செருக்கு - தருக்கு. ஒவும் - நீங்கும்.
257. பொன்னம்பலம் - சிதம்பரம். அருணைப்பூதரம் - திருவண்ணாமலை. பூதரம் - மலை.
258. கமலாயம் - திருவாரூர். முதுகுன்றம் - விருத்தாசலம்.
259. உரத்தோர் - ஞானிகள். உரம் - ஞானம்.

260. சேயாறு தீர ஒத்தார் எனவும்; வெள்ளாற்றுத் தீர ஆடுதுறை யெனவும் பொருள்கொள்ளல்வேண்டும். தீரம் - கரை. சேயாற்றங் கரையிலுள்ளது திருவோத்தார். வெள்ளாற்றங்கரையிலுள்ளது ஆடுதுறை. சிவகுன்றம் - சிவகிரி. இது விழுப்புரம் தாலாகா அந்தப்புரத்தினை அடுத்துள்ள ஒரு மலை.

262. இசைவு - சேர்தல்.

263. தெரிவையர் - பெண்கள். வாசு - அழகு. ஆ - ஆக.

264. வரைக்கு அரிய - கொள்ளற்கில்லாத. வரைதல் - கொள்ளல். அருமை - இன்மை.

265. பஞ்சகந்தம் - உருவம், வேதனை, ஞானம், குறி, வாசனை. எஞ்சு - (அறிவு) குறைந்த. தஞ்சும் - தங்கிய.

266. மாசு - அழுக்கு. பூத்து - தோன்றிய. ஊமன் என்றது சைனரை. வீக்கும் - கட்டும்.

267. உள் - உள்ள. ஒரேல் - கவனியாதே. உள்ளி - கினைத்து.

269. வான் - தேவர்கள். (இட ஆகுபெயர்)

270. மூகர் - இழிந்தார் எனும் பொருளது.

271. மயக்குற்று - மயங்கி. அயரேல் - சோர்வு அடையாதே.

274. உருற்றும் - செய்த. திட்பம் - வன்மை.

275. தலையளித்திட்டு - கருணைசெய்து. பன்னரிய - சொல்லரிய.

276. வாரிசம் - சலத்திற்குன்றும் தாமரை.

278. மன்னனை - மன்னவனை.

279. சூழ் வந்து - சூழ்ந்து வந்து. திருமுருகாற்றுப்படை 68.

280. அண்ணல் - அண்ணலே.

281. நந்தா - கெடாத.

282. தெருளே - தெளிவே. வரம் - உயர்வு. ஈரும் - போக்கும்.

284. அயரும் - சோரும்.

286. நீர்மை - தன்மை.

288. சந்ததமும் - எப்போதும்.

289. மதனூல் - மன்மதனூல்.

291. சாம்பும் - வாடும். நவம் - புதுமை.

294. ஓவும் - நீங்கும்.

298. துன்னி - நெருங்கி.

299. தணவேன் - நீங்கேன்.

300. இயமானன் - உயிர். தடம்கண் - பெரியகண்.

301. உரம் - வன்மை.

302. இசைவித்து - சம்மதிக்கச்செய்து. ஈடு - சமானம்.

ஏடு - இதழ்கள். தேமருவு - தேன் பொருந்திய. காவி - குவளை. தெரியல் - மாலை.

வேண்பா.

இசைவான் - பொருந்துவான். புயத்து ஆர் குவளை - புயத்தில் பொருந்திய குவளை

வாழ்

மகம் - யாகம். சுரபிரிரை - பசுக்கூட்டம். கோமணி - ருத்ராக்ஷம். கோ - கண். ஐம்பதம் - பஞ்சாக்ஷரம். பதம் - ஏழுத்து. சேடம் - பிரசாதம்.

சிகாமணிப் பதிகம்

1. சைலம் - மலை. சயிலச் செல்வி - பார்வதியம்மை. பாலம் - நெற்றி. லோசனம் - கண். புகர் - புள்ளி. ஒருவகை நிறமுமாம். உரிவை - தோல். அளிமுதல ஓர் நான்கு :—சீவகாருண்யம், பாசவைராக்கியம், பிரமஞானம், சிவபக்தி.

2. கனை - முழங்குகிற. சலராசி - கடல். காசினி - உலகு. உததி - கடல். வெள்ளிய - வெண்மையாகிய ; அறிவற்ற. துகள் - குற்றம். உனும் - நினைக்கிற. மனம் ஆதி - மனம் வாக்குக் காயங்கள். இகந்த - கடந்த. உரையின்றி - சொல்லாது. உய்க்கவும் - விடவும்.

3. இயக்கும் - செலுத்தும். வேததீக்கை, மந்திரதீக்கை, கிரியாதீக்கை, ஆம் இம்மூன்றும் வீரசைவ தீட்சைகள், ஒவ்வொன்றும் ஏழுவகைப்படும். உய்த்து - இருக்கச் செய்து. உரு - ரூபம். சுவை - ருசி. நிறைவு - திருப்தி. மெய் மூன்று:—தூலம், சூக்குமம், காரணம் ஆகிய உடல். இட்டலிங்கம் பிராணலிங்கம் பாவலிங்கம் ஆம்மூன்று லிங்கங்கள் ரிரானிரையாகக் கொள்க.

மேல்வினை - ஆகாயமியம். ஆகாமியவினை ஏறாததற்குரிய உபாயம் கவனிக்க. கோளகம் - பீடத்தின் மேலுள்ள லிங்கம் எனும் உறுப்பு. திருட்டி - பார்வை. சீவபோத நீங்குமுபாயம் கவனிக்க.

4. கதி - நடை. பிலவங்கம் - குரங்கு, கால் - சிலேஷையாகக் காற்று எனவும் பாதம் எனவும் பொருள். காத்திரம் - உடல். சினை - கிளை. கறங்கு - காற்றாடி. ஈர்த்து - இழுத்து. இசைத்து - கட்டி. இராப்பகல் - மறப்பு நினைப்பு. மஞ்ச - மேகம். கண்படு - தங்கும். இஞ்சி - மதில்.

5. சிவம் அருள் அணு திரோபவம் மலம் செப்பிய அஞ் செழுத்து - சூக்கும் பஞ்சாக்ஷரம். பொருள் முறையே காண்க. வரைந்து கொண்டு. பவம் - பிறப்பு. அம்பி - தோணி. அவிர் - விளங்குகிற. அணு - உயிர். அகல் அகலுதி - நீங்கு நீங்கு. திரோ பவமலமும் வரைந்து நின்றிடும் ஓர் என்றும் திருத்திப் படிக்க. ஓச்சம் - ஓட்டம். சிவமுதல் மூன்றில் அவ்வணுவை நடுவில் வைத்து இருபாலும் நல்லருட் சிவமதை நிறுவ நன்குறும் பஞ்சாக் கரம் - காரண பஞ்சாக்ஷரம். 'வாசி யிருபாலும் வயங்கு மனுவதனை யோசையுற மானத்திலுச்சரிக்க' என்றார் இவ்வாசிரியர் நெஞ்சு விடுதூது 56-ஆம் கண்ணியில்.

6. முத்திரை மூன்று - சாம்பலி, பைரவி, கேசரி நிஷ்ட டானுபூதி 19-ஆம் செய்யுளைப் பார்க்க. திருவாசகம் குழைத்த பத்து 7-ஆம் பாசரம் கவனிக்க. பொரு இலி - சமானமற்றவனே. உதகம் - நீர். ஐந்து - பொறிவாயிலேந்து.

7. விபுத்வம் - எங்குமார் தன்மை. கரவு - மறைவு. இயம மாதி - யோகத்திற்குரிய அட்டாங்கம்.

8. முந்தை - முன். பகுதி - வகை. பிறத்தற்குரிய காரணம் சொல்லப்பட்டிருப்பதைக் கவனித்தல் வேண்டும். வாய்மை - சொல். வலனோ - சாமார்த்திய முடையவனோ. மால் - பெரிய; மயக்கமுமாம். எந்தை - எம் தந்தையே. உரைத்திடும்தோ - சொல்லுமோ. (சொல்லாது). பிரபுலிங்கலீலை சித்தராமையர் கதி 64-ஆம் செய்யுள் நினைத்ததற்குரியது. அந்தரம் - ஆகாயம். அகடு - நடு.

10. அஞ்சனம் - மை. மூடு அபக்குவன் - மூடிய பக்குவ மில்லாதவன். வெய்யனேன் - கொடியேன். தறுகண் - அஞ்சாமை.

வாழ்

தெய்வ கண்டிகைத்தார் - தெய்விகம் பொருந்திய உருத்தி
ராக்கமலை. பரவினர் - தோத்திரிப்போர். பவளம் ஆகுபெயராய்ப்
பவளம்போன்ற வாயை உணர்த்திற்று.

அப்டேக மாலை

காப்பு

கோ - கண். அரி - பாம்பு. கண்ணில்லாப் பாம்பாகும்படி
விஷ்ணுவை அம்பிகை சபித்த வரலாறும் அச்சாபத்தை விநாயகர்
நிவர்த்தித்த வரலாறும் கங்கபுராணம் தக்ஷகாண்டம் அநந்தன் சாப
நீங்கு படலத்திற் காணப்படும்.

நூல்

1. உபலம் - கல், துகிர் - பவளம், ஏமஅம்பரம் - பொன் வஸ்
திரம். அசைத்து - கட்டி, ஆசரிதை - சரிதசம்பந்தம். எழிநி -
திரை, நாற்றி - தொங்கவிட்டு, மதிச்சிலை - சந்திர காந்தக்கல். நிலை
முகரம் - நிலைக்கண்ணாடி. மயன் - தேவதச்சன். ஆற்று - செய்த.

2. தொன்மை - பழமை. ஓவநூல் - சிற்பநூல், துறை -
வழி. வழு - குற்றம். சிவசரணர் - சிவனடியார். மஞ்சுறு - ஆண்
இடி. பிளிற - ஒலிக்க. நறவு - தேன். நாள்மலர் - அன்றுபூத்த பூ,
பிணித்த - கட்டிய. கால் - காற்று. ஆகரம் - பிறப்பிடம். குரிசில் -
உயர்ந்தோன்.

3. ஆ - பசு. மயம் - சாணம். அறல் - கீர். ஐம்பொடி -
ஐந்துவர்க்களுள்ள பொடி. அட்டமங்கலம் :—¹பதுமம் ²கண்ணாடி
³பூரணகும்பம், ⁴இடபம், ⁵சாமரை, ⁶சுவஸ்திகம், ⁷சங்கம், ⁸தீபம்.
வேறுவகையாகவுஞ் சொல்வதுண்டு. எட்டுச்சம்ஸ்காரம் :—¹நிரீ
க்ஷணம், ²புரோக்ஷணம், ³அப்யுக்ஷணம், ⁴தாடனம், ⁵அவகுண்டனம்,
⁶தாளதரயம், ⁷திசுபந்தனம், ⁸தேனுமுத்திரை. ஐம்பிரமம் :—¹ஈசா
னம், ²தற்புருஷம், ³அகோரம், ⁴வாமதேவம், ⁵சத்யோஜாதம்.
ஐந்துவதனம் :—¹மேல், ²கிழக்கு, ³தெற்கு, ⁴வடக்கு, ⁵மேற்கு உள்ள
முகங்கள். வதனம் - முகம். அத்ரமணி - அஸ்தர மந்திரஞ்சொல்லி
அடிக்கும் மணி. அல் - கருமை. களம் - சமுத்தி, புனிதர் - நிர்மல
ராகியசிவபெருமானார்.

4. ஐவகை அருக்கியம்:—¹சாமானிய அருக்கியம், ²விசேடார்க்கியம், ³பராங்குச அர்க்கியம், ⁴பாத்யம், ⁵ஆசமனம். ஆணைந்து:—¹பால், ²தயிர், ³நெய், ⁴கோசலம், ⁵கோமயம். நபனகலசம், —ஸ்நாநஞ் செய்விக்க வைத்துள கும்பம். லோபம் - குறை. அது - பகுதிப் பொருள் விசுதி. உபகரணம் - வேண்டும்பொருள். ஆர் - ஆத்திப்பூ.

5. குயின்ற - பதித்த. பீடிகை - மேடை. உபயம் - இரண்டு. பவம் - பிறப்பு. பாங்கு - ஒழுங்கு. பஞ்சகவியம் - ஐவகைப் பசுவினிடத்துண்டாகிய பால் முதலிய ஐந்து கொண்டு வேதாகம விதிப்படி அமைத்தது. ஆடி - அபிஷேகித்து. ஆமலம் - நெல்லிப் பொடி. உற - மிக. நறவம் - தேன். ஐயமுதம்:—பால், தயிர், நெய், தேன், சருக்கரை ஆகிய ஐந்து அமிர்தத்தையுங் கூட்டி விதிப்படி மந்திரித்து அமைத்ததாம் பஞ்சாமிர்தம். கழை - கரும்பு, இரதம் - சாறு. அக்காரம் - சருக்கரை. உம்பர் - மேலே. தாழை - தென்னை. அவம் - குற்றம்.

6. வருக்கை - பலா. மாவின்னகனி - மாம்பழம். உரோசனை - கோரோசனை. நானம் - கஸ்தூரி. சந்து - சந்தனம்.

7. அட்டமலர்கள்:—புண்ணைப்பூ, வெள்ளொருக்கம்பூ, சண்பகப்பூ, நந்தியாவர்த்தப்பூ, நீலோற்பலப்பூ, பாதிரிப்பூ, அலரிப்பூ, செந்தாமரைப்பூ. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் திருவதிகைத் தேவாரம் “ எட்டுமாமலர் ” முதலாக உள்ள பதிகம் முதலியவற்றில் பார்க்க. பாகு ஒடுஇலை - பாக்கொடு வெற்றிலை. அசைத்து - ஆட்டி. சந்து - சந்தஸ்=உதாத்த முதலிய சுரங்கள். சுத்த உதகம் - சுத்த ஜலம்=நீர். தந்த்ரம் - கைகொண்டு செய்யும் செய்கைகள்.

8. புலர - உலர. ஒற்று - ஒற்றுகிற. படாம் - உடை, மிலைந்து - தரித்து, சந்து - சந்தனம். அலர் - பூ, தெரியல் - மாலை, கரு - பிறப்பு, அடியிடாது - வாராது, கன்னல் - சருக்கரை. அரி - அமுதுபடி, கலம் - உண்கலம், பிழியல் - தேன். முக்கனி - வாழை, மா, பலா, உய்த்து - வைத்து. இலை - வெற்றிலை. பாகு - பாக்கு. அருவடிவு - பார்க்கமுடியாத நுண்ணிய வடிவம். கலை-நூல்.

9. பானீயம் - ஏலம், சந்தனம், பச்சைக்கற்பூரம், பாதிரிப்பூ, செங்கழுநீர்ப்பூ இட்டநீர். முகவாசம்:—தக்கோலம், ஏலம், இலவங்கம், சாதிக்காய், பச்சைக்கற்பூரம் இவற்றின் பொடியொடு பனி

நீர் கூட்டிச் செய்தது. நயனம் - கண். களம் - கழுத்து. ஆகாரம் - வடிவம். பணிமாதிரியானபின் - செய்தபின். தர்ப்பணம் - கண்ணாடி. இனைய - இவை போன்ற பிற.

10. முருகு - வாசனை. இலைகள் - பத்திரங்கள்.

11. துகள் - குற்றம், சகனங்கம் - உருவத்தோடு கூடியது. நிகளங்கம் - விலங்கு. திமிரம் - இருள். மார்த்தாண்டன் - சூரியன். அகளங்கள் - களங்கமற்றவன்.

அட்டகம்

1. செறியும்-நெருங்கிய. இயலாத - பொருந்தாத. சையோகம் - சேர்க்கை. அங்கண - அருட்கண் உடையானே.

2. உன்னல் - நினைத்தல். பரிசம் - தொடல். உறுப்பு - கால் நான்கு, தலை ஒன்று ஆகிய ஐந்துறுப்பு. சினே - முட்டை. ஆசுகி - பறவை.

3. கவி-குரங்கு, அஞ்சனம்-மை, அஞ்சன-மைபோன்றவனே, கண்ணுக்கு ஒருவகை மை இடிந் காணாத புதைபொருள் காணும்.

4. அகடு - வயிறு. திங்கள் - மாதம். மால் - மயக்கம். ஏய - பொருந்திய. தருணம் - இளமை. அடிகள் - சுவாமிகள்.

5. மறுகு - வீதி. பொருள் - சேடம். இங்குக்கூறிய எட்டும் சயிலம் எனப்படும்.

6. உணர்த்துபு - அறிவித்து. குளவி கீட வழக்கு - ஒரு வகை வண்டு புழுவைத் தன்போலாக்கும் என்னும் மரபு.

7. இகந்து - நீங்கி. அளித்தி - காப்பாற்று.

8. ஓரொண - ஓர ஒண்ணு - ஆராயமுடியாத. கடம் - குடம். படம் - துணி. ஆரண - வேதத்தால் சொல்லப்படும் சிவனே.

மங்களம்

சாணம்

1. ரகிதர் - இல்லாதவர். சகிதர் - கூடியுள்ளவர். அகிதர் - இன்பமில்லாதவர்.

3. அட்டாபரணம்;—¹விபூதி, ²உருத்திராக்கம், ³பஞ்சாட்சரம், ⁴குரு, ⁵லிங்கம், ⁶சங்கமம், ⁷தீர்த்தம், ⁸பிரசாதம். அட்டாவரணம் என்பதுமுண்டு.

